

Note...

Nr. 4

Aprilie, 2016

COLEGIUL TEHNIC DE POȘTĂ ȘI TELECOMUNICAȚII

GH. AIRINEI, BUCUREȘTI

ISSN 2286 - 2811

ISSN-L 2286 - 2811

"A CUNOAȘTE.A IUBI.
ÎNCĂ-O DATĂ, IAR ȘI IARĂ,
A CUNOAȘTE-NSEAMNĂ IARNĂ,
A IUBI E PRIMĂVARĂ."

LUCIAN BLAGA

CRONICILE ADOLESCENTULUI

CRONICILE ADOLESCENTULUI

“ENIGMA OTILIEI” DE GEORGE CĂLINESCU

"Ne pierdem în lucruri mărunte, repede trecătoare și puțin folositoare. Un singur lucru este sigur. Iubirea! Pură, curată și necondiționată. Iubirea este cel mai important lucru. Cheia fericirii și a împlinirii este chiar la mine. Dar eu...eu mă pierd, uit ce caut, ce îmi trebuie de fapt.

Azi ești bogat, mâine sărac. Azi ești tânăr, mâine ești bătrân. Trebuie să ne bucurăm de ceea ce avem, cât timp suntem tineri! Căci timpul trece, nu ne așteaptă și ne trezim că nu ne-am ales cu nimic. Oricum...noi nu trăim frumos decât cinci-șase ani. Ar trebui să luptăm pentru iubire și fericire. Dar noi, oamenii...suntem trădătorii sufletelor noastre. Eu mă țin singură pe loc, când pot să fac atâtea, să aleg dintre atâtea...Dar acum încă nu știu exact ce vreau. Le vreau pe toate și totuși refuz să accept ce mi se oferă. Aproape toți din jurul meu sunt precum niște "prizonieri" ai feminității mele și caută să-mi facă pe plac. Mai puțin coana Aglae care mă crede o dezmățată, o ușuratică și mă consideră o amenințare în privința averii. Pentru Felix, sunt o fată deosebită, diferită de celelalte. Pascalopol vede în mine o artistă, "o floare rară" și chiar o femeie matură. Când eu... sunt, de fapt, exact ca un copil căruia îi place să se joace toată ziua. Papa mă alintă "fe-fetița mea". Pot să mă consider iubită de oamenii din jurul meu și acest lucru îmi umple sufletul de bucurie.

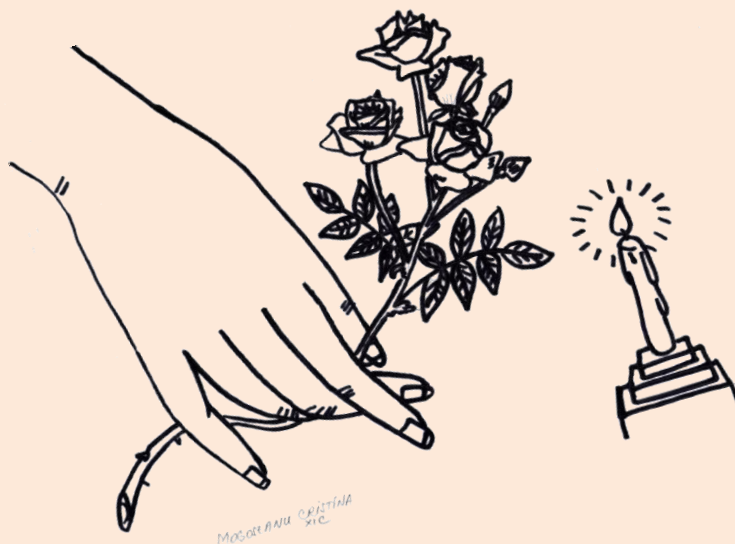
Pe Felix îl cunosc de când eram mici și îl iubesc, dar în Pascalopol văd acel bărbat capabil să mă ocrotească așa cum nimeni nu o poate face. Am nevoie de o iubire matură și de susținere materială. Doar nu o să stau în grija Aglaei! Felix ține mai mult la carieră decât la dragoste. Și atunci... ce rol aș mai avea eu? Of...Felix, dacă mi-ai cunoaște gândurile...Îmi e teamă că nu pot face față iubirii tale și te voi nemulțumi. Felix sigur nu este pentru mine. Pe lângă toate acestea, el nici nu cunoaște bine gândul feminin. Și acum, după moartea lui papa, ce aș fi putut să aleg? Numai în Pascalopol am încredere. Și, în plus, Felix a reușit să își creeze o carieră. Așa este mai bine pentru amândoi. Pascalopol îmi asigură un trai confortabil și mă

Înconjoară cu toată grija și prețuirea sa. Nu știu dacă mă iubește ca pe o fiică sau ca pe o soție, însă este mereu lângă mine. Mi-a oferit o viață demnă de mine. Idealul meu este de a plăcea cât sunt tânără, de a strânge bărbații în jurul meu. Sunt mediocră pe lângă Felix și nu îl merit. Am ales acest tip de fericire: averea, răsfațul, călătoriile și luxul. Dacă nu le am acum, atunci când?! Eu așa mă simt bine. Nu pot să alerg după fericire, când fericirea mea este chiar aici. Eu vreau să fiu privită precum un copil și să nu întâmpin nicio problemă. Dacă am ales să plec cu Pascalopol, asta nu înseamnă că am să uit de Felix. Am să îl iubesc mereu. Aș vrea să pot opri timpul uneori. Sunt curioasă ce este dincolo de el...dincolo de acest timp. Suntem actorii și spectatorii vieților noastre, exact ca la teatru. Am ales să îl las așa pe Felix, pentru că iubirea noastră nu este potrivită pentru viitorul lui. Îl iubesc și acest sentiment nu îl schimbă nimeni și nimic.

Trăiesc o viață atât de simplă și, totuși, atât de complicată...parcă ar fi un roman în care eu joc rolul fetei misterioase. Și uite așa...devin "o floare albastră", pierdută în amintiri și rămân veșnic o enigmă."

Mihaela Fulgeanu, 10 D

Prof. coord. Mara Manta

BATMAN VS SUPERMAN (2016)

Mi-a plăcut în mod special noua idee și anume lupta dintre oamenii care îmbracă aceste costume, spre deosebire de filmele de acest gen de până acum, care îi aveau în centru pe eroii care fac o lume mai bună.

Cunoscut pentru răutatea din filmele sale, Zack Snyder - realizator al filmelor *300*, *Watchmen*, *Sucker Punch* sau *Man of Steel* - are presiunea punerii în același ring a două dintre cele mai iubite personaje ale copilăriei lumii și duce la capăt cu brio sarcina pentru care a fost angajat.

Imaginează-ți că, într-o zi, cineva decide să existe o bătaie între câinele tău și pisica familiei. Nu ți-ai fi dorit să se întâmple, sigur, o să te uiți, te bucuri când se termină și normal că nici lupta nu este prea grozavă. În mod similar, doi dintre cei mai mari eroi ai lumii ajung să lupte unul contra celuilalt și ceea ce este de necrezut devine inevitabil sub forma unei înfruntări de proporții seismice: Batman, apărătorul secret, un cavaler al întunericului, și Superman, extraterestrul de neînvincis al cerurilor. Cine poate să învingă într-un asemenea război?

Deși pe măsură ce trece timpul apar recenzii negative, eu recomand cu căldură acest film. Cinematograful modern a fost inventat pentru astfel de filme. Fanii genului vor privi realizarea acestuia cu bucurie.

Vladimir Cristache, 11A seral

Atelier de creație

PSALM

*Să tac, să urlu sau să caut ,
Când tot ce-a fost făcut nu și-a găsit răspuns?
Și-acum, când iar nu Te găsesc în suflet,
Ce mă ajută să rămân supus?*

*Te-am căutat în oameni, Te-am căutat în șoapte
Te-am căutat în vis și Te-am găsit în mine!
Acum doar eu Te văd, când oamenii Te pierd.*

*Iar ei continuă să strige și calea pierd mereu
Spun că vor paradisul, că îl vor pe Dumnezeu.
Le spun că am paradisul, le spun că l-am găsit pe Dumnezeu!*

Raluca Ioana Nișulescu, 12 E
Prof. coord. Mara Manta

TIMP...

Vreau timp să visez!
Să scutur orele de minute,
Să le risipesc în visare...
Vreau timp să rătăcesc
printre clipe...

Timp absurd ce-ți cerni nisipul
pe amintirile mele, pe gândul
meu...
ce suflu te poate risipi,
nisip absurd ce-mi măsoară
timpul?!...
ce suflu te poate risipi?!...

ILINCA U.

FERICIRE...

Ce este fericirea?!
Poate doar o proiecție a visurilor
noastre, o așteptare dureroasă...
Poate doar o întoarcere în
trecut...
către un gest, un gând, o
îmbrățișare...
Fericirea nu-i acum!
E trecut sau viitor, e
conștientizare, e dor...
Există!... de-am ști să trăim în
prezent!!!

ILINCA U.

Privirea ta...

Un dor nelămurit îmi strecoară printre gânduri...

Un dor ce nu-i al meu...ce vine din adâncuri...

Din depărtări albastre...

Privirea ta...

Presară verde...ce caută albastru...

Visează în amurguri... în tonuri nefirești...

Priviri îngemănate...

Se caută prin loc și timp...

Prin sus și jos...

Aici, acum, atunci, mereu...

Priviri neputincioase...să cuprindă întregul cerc...

Oooo, de-ar privi invers...doar de-ar privi invers...

poate s-ar regăsi...

Și-atunci... pleoapele grele s-ar închide doar ca să îmbrățișeze
veșnic regăsirea...

ILINCA U.

NEBUNUL

Pe-o margine de plai, în zare
Un om se leagănă încet, în mijloc de cărare.
Are surâsul și privirea
Țintite-n jos, cătând în vale.

Încet se ridică și ochii-i
I se umplu brusc de lacrimi
Și încep să umble rar
Ca într-un cortegiu funerar.

Merge plângând printre copaci
Călcând țărâna-n mii de pași
Și nu îi pasă nici ce, nici cum,
Căci lumea știe că-i nebun....

Ana-Maria Vasile

VARA

Soarele de dimineață
M-a atins ușor pe față
Să m-anunțe că în țară
A sosit dorita vară.

Mult m-am bucurat atunci
C-or să fie fructe dulci,
Maci în lanuri aurii
Și cântece de ciocârliei.

Va veni vacanța mare
Și voi merge la plimbare
În pădure la răcoare
Sau mă voi distra la mare.
Cristina Mogoșeanu, 11 C

SUFLET NECĂJIT

Sunt clipe în care ți-ai dori ca tot universul să fie al tău... să îl ai în stăpânire, să te asculte toată lumea și să te simți superior. Îți place să te simți puternic și nobil, respectat și iubit de toți. Ai controlul, ai puterea, dar uiți de Dumnezeu și te axezi pe tine.

Sunt momente în care ești sărac, sărman, disprețuit și, cu toate acestea, iubești această stare, o îndrăgești cu tot sufletul tău. Nu-ți mai pasă de ceea ce cred alții despre tine, tu îți urmezi calea cu statornicie, ești drept și bun și... Îl ai pe Dumnezeu.

Vine și timpul când te revolți, când nimic nu îți convine, când toate sunt pe dos... de ești mândru - te doare, de ești smerit - suferi, te zbați să-ți redobândești echilibrul și, odată cu el, și pe Dumnezeu.

Acestea sunt momentele cele mai întâlnite: când oscilezi între bine și rău, lumină și întuneric, adevăr și minciună, Dumnezeu și neant... Sunt clipele cele mai sfâșietoare, de zbatere între două lumi.

Ana-Maria Vasile

<https://gandurineinfinite.files.wordpress.com/2015/12/contraste.jpg>

AMURG DE PRIMĂVARĂ

Amurg, amurg de primăvară! Privesc cerul pe care pâlpâie mii de stele. În sfârșit, simt că a venit primăvara, cel mai tânăr dintre anotimpuri...

E o seară liniștită în carevântul poartă pe aripile sale puful de păpădie. Flori fragile și gingașe aruncă peisajului câte o pată de culoare, iar copacii înmuguriți își înalță crengile spre cer într-o dulce îmbrățișare.

M-am lăsat ușor învăluită de umbrele amurgului. Natura toată este scăldată ușor-ușor în întuneric, iar felinarele din parcul acum pustiu încep să se aprindă, aruncând în jur o pânză aurie.

Gabriela Raluca Chițu, 11 C

Timpul mitic românesc

Timpul mitic românesc

"Sărbătoarea este o regenerare a ființei prin regenerarea timpului."

(Mircea Eliade)

ÎNTĂRIRE SPIRITUALĂ PRIN CUVÂNTUL DE ÎNVĂȚĂTURĂ

Sărbătorile sunt zilele din cursul anului bisericesc închinat amintirii unor fapte din istoria sfântă sau cinstirii lui Dumnezeu, a sfinților și a Maicii Domnului. Ele se deosebesc de celelalte zile prin faptul că încetăm obligațiile obișnuite și participăm la sfintele slujbe, spre a le prăznui.

Astfel, noi ne odihnim trupește, dar ne îngrijim special de cele sufletești. Prin participarea la sfintele slujbe, se produce în sufletul nostru o schimbare lăuntrică a sinelui, o autocunoaștere, o descoperire a suferinței proprii, însoțită de dorința de vindecare, o căutare a lui Dumnezeu, o liturghie după liturghie. Așa precum trupul este curat, tot așa și sufletul să fie curat, plin de dragoste, eliberat de gândurile rele, plin de bunăvoință și respect.

Atmosfera de evlavie din Biserică ne ajută să ne ridicăm deasupra problemelor zilnice și să participăm la momente de trăire spirituală. Să venim cu inima curată, în deplinătatea credinței, împăcați cu noi și cu semenii noștri, căutându-L pe Dumnezeu după cuvintele Fericitului Augustin "Făcutu-ne-ai căutători spre Tine Doamne și neliniștită este inima mea până ce se va odihni întru Tine".

Bucurându-ne de întâlnirea sufletului nostru cu Mântuitorul Hristos, sărbătorile să ne aducă fericire, sănătate, dragoste, regăsirea liniștii interioare și apropierea sufletului de suflet.

În încheiere, să ne salutăm creștinește, ducând mai departe mesajul creștin, bucuria veștii Învierii Domnului.

Hristos a Înviat! Adevărat a Înviat!

Steliana Diana Cimpoeu, 11 D

Prof. coord. Nicolae Cătălin Radu

Educația și valorile ei

Educația și valorile ei

PERCEPȚIILE ȘI REPREZENTĂRILE SOCIALE ALE PROFESORULUI FAȚĂ DE ELEVII SĂI

Realitățile sociale din jurul nostru sunt surse de informație foarte importante pentru noi, cu atât mai mult cu cât îndeplinim și un rol profesional complex, acela de cadru didactic. În mediul școlar, aceste realități sociale se materializează în comportamente școlare, atitudini față de școală, opinii exprimate verbal sau expresii emoționale non-verbale ale elevilor noștri.

După cum știm, psihicul nostru procesează mai rapid și mai eficient informația de natură emoțională (tonul vocii, intensitatea, accentul, încărcătura emoțională a cuvintelor folosite, expresiile emoționale, postura, distanțele etc.) decât pe cea de natură pur cognitivă (conținutul propriu-zis al cuvintelor, al frazelor, raționamentele, semnificațiile, mesajele etc.), fapt care are repercusiuni asupra propriilor noastre percepții și asupra conținutului reprezentărilor noastre despre elevi.

La aceste realități psihologice, putem adăuga și starea psihică curentă sau dispoziția afectivă temporară care ne animă ca persoane (suntem mai veseli sau mai triști, mai liniștiți sau mai agitați etc.) dispoziție afectivă care, la rândul ei, poate juca un rol important în derularea percepțiilor și în modelarea reprezentărilor noastre sociale.

Aceste mecanisme psihologice pot explica de ce într-o zi un elev ne poate părea mai "neatent" iar în altă zi, "atent", mai "pregătit" sau "nepregătit", mai "liniștit" sau mai "agitat", "cuminte" sau "indisciplinat" etc. Desigur, percepțiile zilnice pe care le avem despre elevii cu care lucrăm frecvent, o perioadă îndelungată de timp, formează o reprezentare despreaștia, ca un soi de "etichetă psihologică" pe care o suprapunem peste numele elevului și prin care tindem să

identificăm elevul respectiv. De multe ori, ea este oarecum adecvată personalității elevului respectiv, dar din cauza numărului mare de elevi cu care lucrăm zilnic, uneori cunoașterea unui elev se reduce doar la această "etichetă" și, dacă parcursul școlar al elevului este lin, fără evenimente, pozitive sau negative, cunoașterea noastră în privința elevului respectiv poate rămâne la acest nivel.

Aceste observații au o utilitate în practica vieții școlare a elevului, în măsura în care elevul le cunoaște și le folosește în favoarea lui, ceea ce se numește "marketingul imaginii personale". Astfel, mulți elevi inteligenți social înțeleg repede că, dacă ești "cuminte", "ascultător", "nu superi profesorul", "stai în banca ta", reprezentarea socială a profesorului despre tine este mai degrabă una pozitivă, lucru care poată să-ți aducă beneficii de imagine în cadrul orelor acelui profesor. Dealtfel, elevii inteligenți social identifică cu rapiditate, de la începutul relației didactice, ce tip de comportamente școlare tolerează, sau nu, fiecare cadru didactic și încearcă să se adapteze la aceste "cerințe neverbalizate" pentru a obține un beneficiu de imagine. Elevii inteligenți social sunt capabili să fie flexibili în adoptarea comportamentelor școlare "acceptate" de către profesori, pentru că înțeleg faptul că această imagine a lor în ochii profesorului le permite o relaționare eficientă și reciproc avantajoasă: profesorul "își poate ține ora" iar elevul învață ceea ce îi este util din informațiile respective.

Deoarece noi, în calitate de cadre didactice avem, în timpul orei, puțin timp didactic pentru identificarea corectă a dispoziției emoționale a elevilor noștri, putem începe procesul de predare-învățare-evaluare pe o dispoziție emoțională negativă sau agitată, ceea ce poate distorsiona nivelul de atingere a obiectivelor educaționale propuse în acea zi, la acea oră, pentru acei elevi. În această situație, cadrul didactic este dator să recupereze sau să recreeze starea psihică, emoțională cea mai adecvată, pentru ca predarea să nu se realizeze inutil sau conflictual. Desigur, este foarte costisitor, și ca timp și ca investiție emoțională, pentru un cadru didactic să se ocupe de recuperarea sau reconstrucția emoțională-motivațională a clasei de elevi, în fiecare oră de la clasa respectivă, dar efortul său va fi foarte apreciat de către cadrele didactice care urmează după acea oră.

Psiholog școlar Daniela Drăghici

Cabinetul de Asistență Psihopedagogică (sala 3, etajul 3)

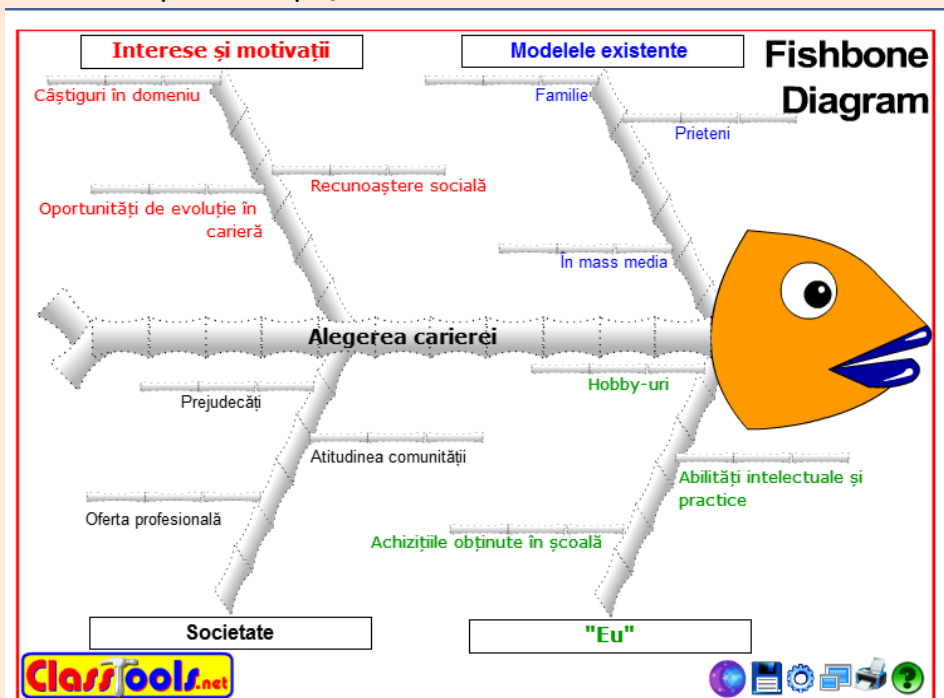

CARIERA MEA

Ce știi să faci cel mai bine și ce-ți place să faci? Răspunsurile te vor ajuta să identifici calitățile de care dispui. Omul trebuie să-și identifice aspirațiile și abilitățile sau capacitățile

Orientarea în carieră este expresia unor talente personale sau aptitudini dominante. Pe măsură ce ele se intersectează cu interesele, motivațiile și valorile personale ale individului și ale mediului extern, social și economic, se poate ajunge la modelarea unui traseu profesional optim.

Să obții un loc de muncă este important, dar este de asemenea important să înțelegi că fiecare activitate profesională practică face parte din cariera ta, după cum tot din carieră fac parte și activitățile de învățare, modalitățile de petrecere a timpului liber și activitățile de voluntariat. Tot ceea ce faci acum, primele joburi sau următoarele - reprezintă pași în carieră.

http://www.classtools.net/widgets/fishbone_6/iWA07.htm

Ana-Maria Dobroiu, 10C

Florin Petcu, 10C

Prof. coord. Adriana Trifu și Mirela Lie

PROFESORUL - ÎNDRUMĂTOR AL UNEI GENERAȚII

Cadrul didactic este un element cheie în educarea tinerelor generații - și nu numai - atât prin activitatea sa de informare și formare, prin calitățile sale intelectuale, spirituale și moral-civice, cât și prin pregătirea sa științifică și psihopedagogică. Activitatea cadrului didactic are rolul de a forma mintea, comportamentul și personalitatea elevului pentru o mai bună integrare în societate și pe piața muncii, dezvoltându-i aptitudinile și abilitățile, venind în completarea celorlalți factori educativi din viața individului, familia și societatea per ansamblu.

Rolul îndrumător al profesorului nu trebuie însă văzut ca o împiedicare a creativității și independenței individului, care învață de fapt să lucreze în echipă, să ajute și să accepte ajutorul, în vederea rezolvării optime a unei sarcini de lucru. Acest rol oferă posibilitatea împlinirii tuturor influențelor pozitive iar rezultatul se produce atât la nivel individual prin dezvoltarea, evoluția și capacitatea de adaptare la contextul vieții, cât și la nivel social prin creșterea nivelului de cultură, consolidarea legăturilor dintre indivizi și, în final, creșterea calității resursei umane.

Activitatea didactică, sub toate formele și aspectele sale, trebuie să fie performantă și eficientă pentru a-și atinge scopurile și obiectivele iar pentru aceasta este nevoie de mai mult decât pregătire științifică de specialitate și pregătire psihopedagogică. Nu este suficient ca un profesor să prezinte informația, nici chiar în contextul adaptării la cerințele individuale ale elevului. Este necesar ca pregătirea profesorului să fie un tot unitar, cu valențe din toate domeniile conexe educației și cu accent pe capacitatea de adaptare la grupul de educabili și perfecționare continuă de-a lungul carierei didactice în vederea optimizării rezultatelor procesului instructiv-educativ.

Este important, prin urmare, ca un cadru didactic să aibă și el acele calități pe care dorește să le insuflă elevilor săi, și anume: calități morale și un comportament corespunzător conviețuirii în societate prin care să devină un model de urmat pentru tineri, toate acestea susținute de autocontrolul reacțiilor și atitudinilor pe care profesorul la are în orice situație, în școală și în afara ei, dar și de ținuta pe care acesta o afișează prin aspectul fizic îngrijit și ținuta vestimentară adecvată statutului său și mediului în care activează; dorință de

cunoaștere și perfecționare continuă, dorință care să facă posibilă existența lui profesională într-un mod adecvat schimbărilor rezultate din evoluția societății și tehnologiei, deoarece este esențial ca bagajul de cunoștințe să fie în permanență actualizat și ancorat în realitatea înconjurătoare, fără de care teoria nu este utilă și practicabilă; un orizont cultural larg care să îi permită realizarea de conexiuni diverse între informații ce țin de domenii variate, astfel încât să poată găsi mereu soluția cea mai potrivită pentru a preda, explica sau argumenta un element nou, indiferent dacă acesta ține de materia predată sau de situații conexe procesului instructiv-educativ; capacitate managerială, mai ales în domeniul managementului educațional, prin care profesorul să mențină un echilibru stabil al grupului pe care îl conduce - clasa de elevi - și să asigure eficiența activității sale prin organizare și disciplină la nivel de informație, mediu școlar și relații interumane, fără de care obiectivele educației nu pot fi atinse.

Un grup are întotdeauna nevoie de un conducător, o persoană sau un grup de persoane care să reprezinte interesele grupului, dar și să organizeze, să structureze, să delege sarcini și să monitorizeze activitatea grupului și a membrilor săi. Așadar, cerințele profesorului se completează cu atribute specifice activității de manager. Printre cele mai importante roluri educaționale ale profesorului sunt cele care vizează managementul clasei de elevi, parteneriatele sociale și educaționale și modelul de conduită. Din acest punct de vedere, profesorul are ca sarcină și organizarea grupului, căruia este necesar să îi imprime un climat de siguranță în care o bună gestionare a situațiilor de criză este esențială. Pe de altă parte, el este cel care facilitează interacțiunea familiei și comunității locale cu școala, implicându-i pe reprezentanții acestora în activitățile și deciziile școlii. Nu în ultimul rând, profesorul este un factor important în promovarea valorilor morale, sociale și spirituale, încurajând și îndrumând către un comportament de incluziune social-civică.

În acest fel, putem spune că un profesor are succes atunci când deține capacitatea de a comunica și de a asculta, este un bun organizator care își planifică acțiunile și își respectă promisiunile, este sincer, obiectiv, echilibrat, diplomat și

respectuos, îi place să lucreze cu copiii, are cunoștințe vaste în domeniul științelor educației și a legislației școlare de bază, este un bun mediator în situațiile de criză apărute la nivelul grupului de elevi, între părinți și școală sau între grupuri de părinți, colaborând în mod activ și profesionist cu toți factorii implicați în procesul educativ, este o persoană deschisă către nou, tot timpul în căutare de soluții adecvate contextului educațional mereu în schimbare, știe să își impună autoritatea prin calitățile intelectuale, ținuta sa și prin conduita morală.

Ca manager al actului educațional, profesorul este o personalitate complexă care trebuie să dețină toate caracteristicile necesare pentru a face față rolurilor și funcțiilor implicate activității de instruire și formare a tinerei generații, de relaționare și interacțiune cu participanții la actul instructiv-educativ, de comunicare și organizare în contextul diversității situațiilor și personalităților cu care vine în contact. De asemenea, tot profesorul este responsabil pentru crearea unui climat favorabil dezvoltării intelectuale și moral-civice a elevilor săi, astfel încât reușitele pe plan personal și profesional ale acestora să aducă un plus de valoare societății în care vor activa pe tot parcursul vieții prin stabilirea de conexiuni interumane care să le fie reper în acțiunile întreprinse nu numai în timpul anilor de școală, ci și după terminarea acesteia.

Bibliografie

- CĂLIN, M. (1996). *Teoria educației. Fundamentarea epistemică și metodologică*. București: ALL
- COSMA, T. (2001). *Ședințele cu părinții în gimnaziu. Idei-suport pentru diriginți*. Iași: Polirom.
- CRISTEA, G. (2002). *Pedagogie generală*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
- CUCOȘ, C. (2002). *Pedagogie (Ediția a II-a revăzută și adăugită)*. Iași: Polirom.
- IUCU, R. (2007). *Formarea cadrelor didactice*. București: Humanitas Educațional.
- JINGA, I. și ISTRATE, E. (2001). *Manual de pedagogie*. București: ALL.

Prof. Gabriela Ilie
Prof. Elena-Rodica Ionaș

V-EDUCAȚIA: DIN "CLASOSFERĂ" SPRE "VLOGOSFERĂ"

Odată cu dezvoltarea fără precedent a internetului și a tehnologiei digitale, se simte nevoia de a revizui metodele educaționale astfel încât noi, elevii, să fim motivați de a rămâne în clasă mai mult timp. Metodele de e-learning pot constitui răspunsul potrivit. Dintre acestea, vloggingul educațional este o alegere foarte inspirată de a înprospăta atmosfera din timpul orelor de curs tradiționale și de a da un aer de secol 21 decorului cam demodat din "clasosferă". Se pare că noile tendințe în educație, și în special în e-educație, sunt legate de vlogging. Vom numi acest tip de interacțiune "v-educație".

Știm că majoritatea tinerilor au experimentat, sub o formă sau alta, vloggingul, dar ne permitem să repetăm, pentru aceia dintre voi care încă nu știți, următoarele:

Videoblogul sau vlogul este o formă de blog în care sunt încorporate unul sau mai multe formate de tip video. I se mai spune și televiziune web - cu specificația că toate conținuturile publicate nu reflectă decât punctul de vedere sau concepția autorului. Clipul încorporat conține animație, elemente de grafică personalizate, etc.

Prin intermediul unui vlog, putem să publicăm impresii de călătorie, recenzii de cărți, rețete culinare, punctul personal de vedere pe o temă anume, experiențe de viață diverse, etc.

Vloggerii își pot gestiona propriile lor canale pe Youtube, acestea atrăgând un număr variabil de vizualizări.

Captură realizată la
<https://www.youtube.com/watch?v=IEIAx3G5SSU>

Într-un studiu aflat încă în derulare¹ aflăm că 81,2% dintre tinerii care au participat la sondajul de opinie cunosc e-learningul, 86,6% folosesc YouTube ca instrument de învățare, iar 71,3% urmăresc cel puțin un vlogger român. Cum există un decalaj permanent între conținutul programelor școlare și realitățile informaționale, sociale, politice, etc., vloggingul

¹din concluziile preliminare ale studiului Educație în Ctrl care se va finaliza în aprilie 2016, accesate la <http://ctrl-d.ro/editorial/educatie-prin-vlogging-cine-cum-si-de-ce-educatie-in-ctrl>

răspunde într-o manieră foarte naturală nevoii firești a tinerilor de a se informa, de a participa, de a se implica în realitățile cotidiene.

Tot din acest studiu la nivel național aflăm că tinerii apreciază flexibilitatea, accesibilitatea și comoditatea în utilizare pe care le furnizează vloggingul, dar și impactul asupra învățării prin creșterea motivației.

Și acum vă vom spune de ce ne placenouă, personal, atât de mult să "consumăm" vlogging. Pentru că:

1. Se vorbește despre tot ce ne interesează, dar nu găsim în manualele școlare;
2. Avem control nu doar asupra conținutului, dar și asupra autorului, formatului, timpului;
3. Este dinamic și atractiv;
4. Pare mai autentic deoarece oamenii împărtășesc din propriile lor experiențe;
5. Ne putem gestiona mai bine procesul de învățare;
6. Auzim, vedem și citim în același timp.... apoi de-abia așteptăm să aplicăm;
7. Suntem foarte concentrați și conectați, puține lucruri ne distrag atenția;
8. Suntem mereu "la zi" cu evenimentele sau cu tendințele.

Prin intermediul acestui format deschis de educație non-formală avem ocazia de a ne "conecta" la conținuturi de interes, dar și de a ne "deconecta", de a ne relaxa. În plus, pentru aceia dintre noi care au ales să devină și creatori de conținut de tip vlog, putem să adăugăm și valoarea formativă a vloggingului, de dezvoltare de abilități de lucru și comunicare specifice internetului și tehnologiei digitale.

Prin urmare, se prevede o preluare gradată a funcțiilor tradiționale pe care le are "clasosfera" de către "vlogosferă", adică un transfer de preferință de educare dinspre cel formal spre cel de tip nonformal.

Participanții în comunitățile de vlogging beneficiază de plus-valoarea pe care o aduce fiecare din perspectivele specifice fiecăruia dintre creatorii de conținut. Doborând barierele ce țin de geografie sau rasă, "v-educația" poate contribui, pe termen lung, la o mai bună cunoaștere și toleranță la nivel global.

În loc de încheiere, redăm o parte din intervenția Irinei Anghel-Enescu la conferința Educația în Ctrl, desfășurată în aprilie 2016:

Captură realizată la:

<http://www.shutterstock.com/s/vlog/sear-ch-vectors.html?page=1&inline=388878781>

"Meseriile cel mai des întâlnite sunt în pericol de extincție - de exemplu, în Statele Unite cea mai răspândită meserie este aceea de șofer, dar este în ascensiune conceptul de driverless car. Educația trebuie să pregătească tinerii pentru meserii care nu există încă, deci pentru adaptare."²

Marius Alexandru Șerban, 12 B

Andrei Răzvan Lică, 9B

Prof. coord. Nina Oltean

Bibliografie:

<http://ctrl-d.ro/editorial/educatie-prin-vlogging-cine-cum-si-de-ce-educatie-in-ctrl/>

<http://teen.unica.ro/detalii-articol/stiri/fa-cunostinta-cu-generatia-y.html>

<http://blog.estudent.ro/estudent-prezinta-conferinta-educatie-in-ctrl/>

<http://pandutzu.com/2015/04/trei-idei-de-vloguri-semipreparate-de-marti/>

<https://solutio-inc.com/what-is-a-vlog/>

<http://www.adweek.com/socialtimes/top-youtube-vloggers/11285>

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Vlog>

<https://pixabay.com/en/projector-movie-projector-cinema-64149/>

<https://solutio-inc.com/what-is-a-vlog/>

²conținut preluat de la <http://ctrl-d.ro/editorial/cum-a-fost-la-educatie-in-ctrl-impresii-si-concluzii-de-la-conferinta/>, în 16 aprilie 2016, ora 15.20

SOME ASPECTS OF FORMAL EDUCATION IN THE USA

An Interview with Kevin

Mircea: We're going to talk about school today. First of all, what's your name and how old are you?

Kevin: My name is Kevin S. and I'm nineteen.

M: Let's start with the beginning. What level of education have you reached in the US?

K: Finished high school with a GED and went to college for some time.

M: How would you describe your earlier years of education, before high school? What does the American elementary school and middle school look like?

K: I've spent a year in Norway, so I can sort of compare the European system with ours. What's different in the US is that when you finish one year and you move on to the next, [in elementary school and middle school] you switch to a different teacher, rarely the same. You're gonna be in class with different kids and some of the same [as last year]. You've got no choice in your teacher. There's a wide age range in class, first-grade to fifth-grade in one fairly small location.

M: If I understand correctly, you've never gone through high school?

K: Not necessarily. I did the first two years of high school online at which point I decided to start studying for my GED. What the GED is is basically a certificate that says you have a high school education, and even though you haven't gone to high school you can continue on to college.

M: Online high school? How does that work?

K: The way it works is first you have to deregister from normal high school, immediately register with online high school and inform the state education system that you're doing that. If the state education system notices you're not receiving education at any point they will contact you and make it an issue. They'll send you all of your books and lab materials and all of the resources you normally have in a middle school or high school classroom.

You have an online system, usually tests or assignments on the computer, which are just like in regular high school. Instead of having a teacher, you only have your books. You do have instructors though. They are only there over the internet to make sure you do your work, but they help you if you have questions, it's just online instead of in person.

You do have goals, as well as a grade percentage and there are live education sessions, with a special program, sort of like Skype where your teacher uses video or their microphone to communicate with a bunch of students within a classroom at the same time. That teacher will teach a lesson or tie into a topic meant for homework later on. This happens two or three times a week and it is mandatory. If you don't attend, you'll get negative marks on your grading sheets. But really, it's surprisingly just as if you'd take regular school and convert into an online format; only you have to motivate yourself to study.

M: Did you have to attend actual classes to get your GED?

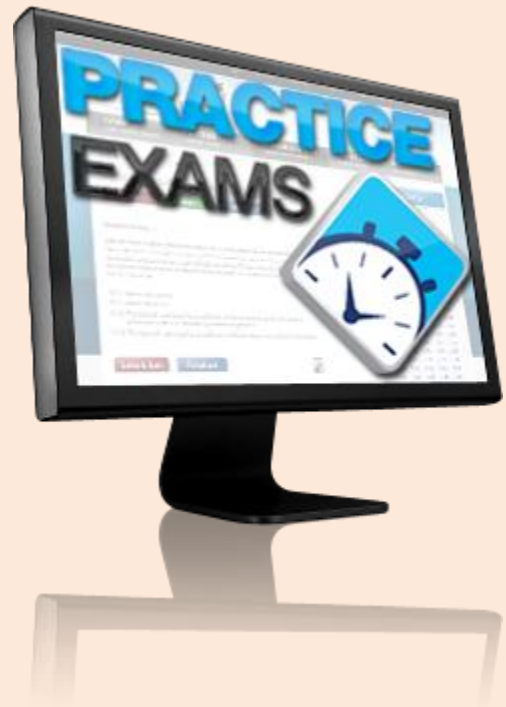
K: No. I could've taken the GED test at any time, after I hit the age of sixteen. The age depends on the state you live in, usually. For Washington, it's sixteen. I chose to do three months of studying for the GED, in the form of a required GED study course that the state believes is legitimate. So, for a brief while I attended college to study for my GED.

M: And then you went to college, correct?

K: Yes, a community college in particular.

M: How is a community college different from a regular college?

K: In the United States, a community college is usually a college that you only attend for two years to complete your general education that everyone is required to have to receive a college diploma. After those two years, which are almost always cheaper than a regular college, you can move on to a larger college, by transferring. It's basically a local budget college.

When it comes to regular universities, you have two options, public and private. A public college is mainly funded by the state, or by the federal government. Private colleges fund themselves through donations and tuition fees and are mostly religious in nature.

M: You mentioned budget earlier. Would you say American college is expensive?

K: It's very expensive. American higher education is typically too expensive for even people in the middle class to afford. Not only do you have to be admitted to a college, which is very competitive since they examine your grades, extracurricular activities and results, but even if you do get in, the tuition is deeply expensive. Most students end up having to take out loans and incur what we call a student debt, which they usually can't pay off until they're in their thirties.

That's why most people go to community colleges: because they're so much cheaper. There is a stigma against them though; because it's cheaper, it's considered lower quality.

M: Would you say you're satisfied with American education?

K: No.

M: How would you improve it?

K: I'd make college more accessible. We also need more colleges, which right now aren't sufficient for people seeking higher education.

As far as the lower levels of education go, I would improve them by finding subjects that are more engaging with students; most students in the US aren't interested in what they are taught, not because the subject are uninteresting but because the way they're taught is uninteresting.

They get out of a school year not remembering anything and not wanting to remember.

American schools tend to focus only on topics like math and the sciences while forgoing education in social issues, religion, culture, and more complex and varied topics. Most get out without knowing about the world or having opinions about it.

M: Thank you for your time, Kevin.

K: Thank you for interviewing me.

📖 CÂTEVA ASPECTE ALE EDUCAȚIEI FORMALE ÎN SUA

Interviu cu Kevin

Mircea: Azi vom vorbi despre școală. Înainte de toate, cum te numești și ce vârstă ai?

Kevin: Numele meu este Kevin S. și am nouăsprezece ani.

M: Haide să începem de la început. La ce nivel de educație ai ajuns în Statele Unite?

K: Am terminat liceul cu GED (General Education Diploma-diplomă de absolvire) și am mers la facultate pentru ceva vreme.

M: Cum ai descrie anii de educație dinaintea liceului? Cum arată școala primară și generală în America?

K: Am trăit pentru un an în Norvegia, deci pot să compar un pic sistemul european cu al nostru. Ceea ce este diferit în SUA este că atunci când termini un an, și treci la următorul, [în școala primară și școala generală] se schimbă profesorul, rar rămâne același. Vei fi în clasă cu niște copii diferiți, și câțiva cunoscuți. Nu-ți poți alege profesorul. Există o gamă largă de vârste în clasă, de la clasa întâia la clasa a cincea, într-un singur loc destul de mic.

M: Dacă înțeleg corect, nu ai mers niciodată la liceu?

K: Nu chiar. Am făcut primii doi ani de liceu online după care am ales să încep să învăț pentru GED. GED-ul este practic un certificat echivalent cu educația liceală, și chiar dacă nu ai mers la liceu poți merge la facultate.

M: Liceu online? Cum funcționează?

K: Funcționează în felul următor: mai întâi trebuie să părăsești liceul normal, după care trebuie să te înmatriculezi la un liceu online și să informezi sistemul educațional al statului că faci asta. Dacă sistemul află că nu ești la școală în orice moment te va contacta și va deveni o problemă. Îți vor trimite toate cărțile și materialele și resursele de care ai nevoie de obicei în școala generală sau liceu.

Ai un sistem online, de obicei teste și teme pe calculator, care sunt ca și la liceu. În loc să ai un profesor, ai numai cărțile tale. Ai totuși instructori. Sunt numai pe

internet ca să se asigure că lucrezi, dar te și ajută dacă ai întrebări; este doar online și nu față în față.

Ai obiective și note (medii), dar și sesiuni de predare față în față, cu un program anume, cum ar fi prin Skype, sesiuni în care profesorul folosește camera video sau microfonul pentru a comunica cu o grămadă de elevi care formează clasa, în același timp. Profesorul va preda o lecție sau va aborda un subiect de discuție din care se va da tema mai târziu. Asta se întâmplă de două sau trei ori pe săptămână și este obligatoriu. Dacă nu participi, vei lua note proaste la test. Dar este chiar surprinzător de asemănător cu mersul la școală. Însă trebuie să te motivezi să înveți.

M: A trebuit să te duci la școală ca să îți iei GED-ul?

K: Nu. Aș fi putut da testul pentru GED oricând după vârsta de șaisprezece ani. Această vârstă depinde de statul în care trăiești, de obicei. Pentru Washington, este de șaisprezece ani. Am ales să studiez timp de trei luni pentru GED, făcând un curs autorizat de stat pentru GED. Deci, pentru o scurtă perioadă am mers la facultate pentru GED.

M: Iar după aceea ai mers la facultate, corect?

K: Da, o facultate comunitară, mai precis.

M: Cu ce este diferită o facultate comunitară de una normală?

K: În Statele Unite, o facultate comunitară este de obicei o facultate la care mergi pentru numai doi ani ca să îți completezi educația generală, de care toată lumea are nevoie pentru o diplomă de facultate. După acești doi ani, care de obicei sunt mai ieftini decât o facultate normală, te poți transfera la o facultate mai mare. Este practic o facultate pentru bugete reduse.

Facultățile normale sunt de două tipuri, publice și private. Cele publice sunt finanțate de stat, sau de guvernul federal. Cele private se finanțează singure prin donații și taxe de înscriere și sunt de obicei religioase.

M: Ai zis ceva despre buget mai devreme. Ai zice că facultatea americană este scumpă?

K: Este foarte scumpă. Învățământul superior american este de obicei prea scump și pentru persoanele din clasa de mijloc. Nu numai că trebuie să fi admis la facultate, ceea ce este foarte competitiv din moment ce îți verifică notele, activitățile extracurriculare și rezultatele, dar chiar și dacă ești admis, înscrierea

este foarte scumpă. Majoritatea studenților ajung să facă împrumuturi și să continue să plătească la ele până la treizeci de ani.

De aceea mulți oameni merg la facultăți comunitare: sunt mult mai ieftine. Sunt totuși considerate inferioare și pentru că banii plătiți sunt mai puțin.

M: Ai spune că ești mulțumit de educația americană?

K: Nu.

M: Cum ai îmbunătăți-o?

K: Aș face facultatea mai accesibilă. Avem nevoie și de mai multe facultăți, pentru că la momentul actual nu sunt suficiente locuri.

Cât despre nivelurile mai joase de educație, aș găsi materii mai interesante pentru studenți; majoritatea nu sunt interesați nu de ceea ce învață ci de modul în care este predat.

Ies dintr-un an de școală fără să-și amintească nimic, și fără să vrea să-și amintească.

Școlile americane tind să se concentreze pe subiecte precum matematica și științe fără să dezvolte educația în probleme sociale, religie, cultură, sau alte subiecte mai complexe și mai variate. Mulți pleacă fără să știe ceva despre lume sau să aibă opinii despre ea.

M: Mulțumesc pentru timpul acordat, Kevin.

K: Mulțumesc pentru interviu.

Mircea Balomirean, 11 A seral

ISTORIA RECENTĂ A ROMÂNIEI ÎN ATENȚIA TINEREI GENERAȚII -CERCUL DE ISTORIE RECENTĂ A ROMÂNIEI-

Deși a trecut mai bine de un sfert de secol de la căderea regimurilor comuniste în România și în întreaga Europă Centrală și de Est, la nivelul tinerei generații (și nu numai) constatăm lipsa unor elemente importante care să completeze tabloul societății comuniste. Pe de altă parte, ceea ce reprezintă un fapt îmbucurător, observăm interesul multor reprezentanți ai acestei generații pentru istoria recentă.

Într-adevăr, experiența lucrului cu elevii ne arată că există curiozitate și interes pentru perioada comunistă; acestea vin din nevoia de aflare a adevărului, din dorința de a clarifica informații, păreri care circulă în jur, în media, la școală, pe stradă sau acasă, în familie. Astfel, este foarte important să venim în întâmpinarea tinerei generații căreia să-i dăm posibilitatea să se apropie de trecutul recent printr-un demers organizat și să descopere adevărul despre ceea ce a însemnat comunismul în România, printr-o implicare directă.

Forma prin care acest demers și această implicare au devenit realitate a reprezentat-o **Cercul de Istorie Recentă a României**. O cale prin care s-a realizat abordarea realistă, onestă, obiectivă și s-a generat dezbaterea constructivă pe baza unor teme specifice perioadei comuniste.

A fost o dovadă a importanței deosebite pe care o are participarea elevilor la activități non-formale prin care putem completa rezultatele obținute în mediul formal și dezvolta competențe specifice educației pentru democrație și pentru respectarea drepturilor omului. Aducerea mai aproape de trecutul recent, dar și stimularea interesului pentru ceea ce se întâmplă astăzi în societate, față de realitățile economice, sociale, politice, culturale, determină deschiderea către viitor, preocuparea pentru ceea ce urmează să se întâmple și pentru ceea ce ei, tinerii, ar trebui să facă.

Cu alte cuvinte, înțelegerea trecutului istoric, reevaluarea acestuia din perspectiva noilor cunoștințe dobândite prin implicare directă, personală a fiecăruia, împiedică repetarea greșelilor, determină aprecierea la adevărata lor valoare a principiilor și fundamentelor democratice, responsabilizează și încurajează tânăra generație să se manifeste proactiv în societate.

Concret, membrii Cercului de Istorie Recentă a României din Colegiul Tehnic de Poștă și Telecomunicații „Gheorghe Airinei” au desfășurat activități de utilizare a unor surse istorice referitoare la fapte și procese istorice din perioada comunistă, au întreprins cercetări proprii, au deprins noțiuni specifice limbajului istoric, au fost direcționați într-un demers interdisciplinar și au învățat cum să privească un eveniment din perspective multiple. De asemenea, activitățile Cercului au vizat dialogul între generații și apelul la memoria celor de lângă noi.

Astfel, elevii au fost încurajați să-i provoace la dialog pe cei care au trăit evenimentele acelor vremuri, pe cei ale căror familii au fost afectate de măsurile impuse de regimul comunist și care le puteau împărtăși din experiența lor, pentru o înțelegere mai profundă a lucrurilor.

Mai mult, apropierea de adevărul istoric, conștientizarea greșelilor și chiar a ororilor specifice regimului totalitar comunist determină o reacție pozitivă: dorința de implicare în viața societății. Este nevoie ca ei, tinerii, să înțeleagă rolul pe care îl pot avea promovând respectul pentru drepturile omului, toleranța, susținând democrația și statul de drept. Toate acestea capătă pentru ei o valoare mult mai mare prin raportarea la trecutul totalitar-comunist și la fundamentele acestuia.

Foto: activități Cercul de Istorie Recentă a României, Colegiul Tehnic de Poștă și Telecomunicații „Gheorghe Airinei”, București

Diana Cliveț, 12 D

Prof. coord. Marcela Marica și Adrian Marica

WORKPOST - Formarea de deprinderi în utilizarea mijloacelor de comunicare poștală în societatea actuală

Poșta este una dintre cele mai democratice instituții, care asigură menținerea permanentă a legăturilor comerciale și spirituale dintre oameni. Îndeplinirea acestei misiuni nobile a urmărit pas cu pas dezvoltarea civilizației umane, originile sale pierzându-se în negura istoriei. Dezvoltarea relațiilor interumane și sociale a determinat o perfecționare necontenită a structurilor organizatorice și proceselor tehnologice specifice acestui sector, astăzi poșta fiind considerată una dintre ramurile importante ale industriei serviciilor. În general, ca și în particular, în România, serviciile poștale au fost create în scopul asigurării unor legături permanente între oameni. Necesitatea permanentizării acestor legături a condus la crearea de servicii specializate pentru satisfacerea acestor nevoi.

Creșterea populației în toate țările din lume, ridicarea nivelului de trai sau avântul activităților agenților economici și a societăților comerciale în cadrul economiei de piață au drept consecință o dezvoltare considerabilă a schimburilor și prin intermediul serviciilor poștale. Schimbarea mentalității sociale legată de necesitățile economiei de piață conduce spre o nouă orientare. Noua activitate, și anume aceea de "marketing", care folosește o gamă largă de servicii auxiliare pentru a-și putea realiza programele de analiză, sinteză și decizie, pentru a se asigura desfacerea, adică absorbția produselor pe piață trebuie promovată. În cadrul acestor activități auxiliare își are locul stabilit și poșta, care oferă o gamă întreagă de servicii, implicând toată sfera de prestații, de la obiectele de corespondență, la mandate, mesagerii etc. În felul acesta, serviciile poștale reprezintă un fel de continuare a procesului de producție, ajutând la popularizarea, transportul și difuzarea produselor realizate.

Necesitatea cunoașterii de către elevi, părinți, profesori a cerințelor sociale, inclusiv anticiparea schimbării acestora la consumatori, face să se apeleze la unele prestații poștale, pentru realizarea acestei acțiuni. Corelarea acestor necesități sociale cu dezvoltarea abilităților de integrare în câmpul muncii, după etapa de școlarizare, a elevilor Colegiului Tehnic de Poștă și Telecomunicații "Gheorghe Airinei", precum și cu formarea de deprinderi pentru utilizarea serviciilor poștale în sfera economică și socială a dus la inițierea Proiectului **WORKPOST - Formarea de deprinderi în utilizarea mijloacelor de comunicare poștală în societatea actuală.**

Un grup de profesori, coordonat de directorul adjunct Bădescu Daniela, a lucrat la Proiect și l-a depus la **Centrul de Proiecte și Programe Educaționale și Sportive pentru Copii și Tineret al Primăriei Municipiului București - PROEDUS PMB**.

Proiectul a fost declarat câștigător și s-a desfășurat în perioada 05 -26 noiembrie 2015, atât la Colegiul de Poștă și Telecomunicații "Gheorghe Airinei", cât și la Unitățile Operative ale Companiei Naționale Poșta Română.

Activitățile desfășurate în cadrul proiectului au fost coordonate de profesorii: Ionescu Simona, Louatron Cornelia, Simion Elena, Marica Marcela, Matrosenco Steluța, Constantin Gheorghe, Babarada Dan Edmond, Dicu Leonard, coordonați de directorii Popa Lucian Octavian și Bădescu Daniela. Alături de profesorii implicați în proiect, au participat experții CNPR: Grigore Viorica, Culea Mariana, precum și diriginții Oficiilor Poștale, unde s-au desfășurat activitățile practice.

Școlile participante la proiect, din toate sectoarele capitalei, s-au implicat în activitățile desfășurate, proiectul având un succes remarcabil.

La Gala finală, desfășurată pe 26 noiembrie 2015, s-a analizat impactul educativ al proiectului. Doamna director adjunct Bădescu Daniela a prezentat toate activitățile desfășurate cu succes, a punctat implicarea totală a profesorilor și elevilor, atât de la școala inițitoare, cât și de la școlile participante. Invitații de la ISMB, CCD, PROEDUS, PMB, Federația "SPIRU HARET" au fost în totalitate de acord că Proiectul a fost un real succes.

Prof. Gheorghe Constantin

APARIȚIA ȘI EVOLUȚIA COMUNICĂRII ÎN MARKETING

Scurt istoric

Tehnicile de comunicare utilizate astăzi au origini ceva mai îndepărtate: unii autori semnalează existența, într-o formă incipientă, a publicității, a relațiilor publice, a sponsorizării și mecenatului chiar în antichitate.

Astfel, încă de pe vremea lui Platon, discursurile publice vizau atingerea unor obiective specifice relațiilor publice. Platon și discipolul său, Aristotel, în Grecia Antică, iar ceva mai târziu Cicero, în Roma Antică, dezvoltă studiul comunicării și perfecționează retorica, cu scopul de a spori puterea de influență a discursului asupra auditoriului.

Tot în antichitatea greco-romană își află originile mecenatul și sponsorizarea.

Cu aproximativ două mii de ani în urmă, Caius Cilnius Maecenas, prieten apropiat și sfătuitor al împăratului Augustus, a sprijinit, în mod dezinteresat, pe scriitorii Horațiu, Virgiliu și Propertiu, care reprezentau elita literară a acelor vremuri. Numele său a rămas, peste secole, pentru a desemna, ca un titlu de noblețe, pe cei care, cel puțin aparent dezinteresat, s-au angajat în

susținerea unor cauze sociale, umanitare sau artistice. Tot în Grecia Antică, atleții victorioși primeau, din partea orașului lor, o rentă pe viață. În acest fel, ei erau recompensați pentru un mare serviciu adus comunității - acela de a spori prestigiul orașului „sponsor”.

Pentru a anunța sosirea în oraș a corăbiilor încărcate cu vin, cereale sau metale, grecii apelau la vestitori (sau strigători). Aceștia dădeau de știre cetățenilor cântând, acompaniați de cele mai multe ori de muzicant.

În ruinele orașului Pompei au fost găsite semne, gravate pe pietre sau plăci de teracotă, reprezentând produsele vândute în prăvălii: un șir de jamboane anunța trecătorul că se află în fața unei măcelării, în timp ce o cizmă semnală existența unei cizmării.

Vreme de aproape două mii de ani, tehnicile de comunicare promoțională s-au conservat în stadiul embrionar din antichitate.

Renașterea și evoluția lor spre formele moderne și sofisticate utilizate astăzi au fost condiționate de apariția nevoii agenților economici de a comunica cu mediul: de a-și face cunoscute produsele, de a stimula vânzările și de a construi o imagine specifică organizației.

Între anii 1600-1900, comunicarea revine în centrul atenției oamenilor de știință și a practicienilor. În această perioadă, încep să se facă simțite în rândul agenților economici primele preocupări de natură promoțională. Numeroase companii își pun problema extinderii pe noi piețe. Se dezvoltă producția de masă și consumul de masă, făcând necesară apariția comunicațiilor de masă.

Agencia de publicitate a apărut tocmai pentru a răspunde nevoilor de comunicare ale unor astfel de companii. Cea dintâi societate de intermediere de pe piața publicității a apărut în Statele Unite, în anul 1841, la inițiativa lui Volney B. Palmer.

Evoluția publicității a fost favorizată și de revoluția comunicațiilor, declanșată în anul 1455 de invenția lui Johannes Guttenberg - mașina de tipărit.

Secolul al XX-lea găsește Statele Unite, ca și unele țări europene, în plină civilizație industrială. Publicitatea este deja o tehnică de comunicare consacrată, utilizată din ce în ce mai frecvent, atât de producători, cât și de comercianți.

Bibliografie

Ioana Cecilia Popescu, "Comunicarea în marketing", Editura Uranus, București, 2003

Denisa Drăgan, 11 C

Prof. coord. Florina Matrosenco

VIAȚA PRIN OCHII ADOLESCENȚILOR

SINGURĂTATEA CA METODĂ DE REGĂSIRE

-text argumentativ-

"În singurătate, omul are posibilitatea să învețe totul, astfel încât să nu se mai teamă de nimic" ("Lumânările ard până la capăt", de Sándor Márai).

Din punctul meu de vedere, însingurarea este o cale justificată, dar periculoasă de a te regăsi. Aceasta poate să aducă liniștea și limpezirea gândurilor, așa cum, în egală măsură, poate stârni un proces de alienare față de lume dar și față de cei din jurul tău. În al doilea caz, omul uită cum să relaționeze în societate, facilitând apariția nedorită a șanselor ca acesta să renunțe la speranța de a se integra, simțindu-se într-un final exilat din propria viață.

Un prim argument ar fi că întoarcerea înspre sine este un proces greu de realizat în condiții tumultuase, când cineva sau ceva îți periclitizează constant concentrarea. Regăsindu-te într-o atmosferă îngăduitoare, într-un mediu demolitor și cu o minte limpede, îți poți aieva cunoaște și explora propria persoană. Poți medita la propria menire în liniște, fără distrageri. În detrimentul gălăgiei, tihna te poate călăuzi în această călătorie, ținând cont de influența acesteia cu privire la starea de spirit. Are capacitatea de a-ți induce o transă din care vei ieși numai ca un om schimbat.

Un al doilea argument ar fi că solitudinea aduce cu sine amenințări aspre. Cu trecerea timpului, deși te străduiești din răspuțeri să îți schimbi condiția de viață, gândurile negre, experiențele din trecut și frica pentru viitor îți curmă entuziasmul. Caracterul și luciditatea sunt de asemenea afectate în cazul indivizilor cu voință superficială. Delimitarea față de oameni pentru o vreme îndelungată este o faptă mult prea copleșitoare pentru a avea tăria de a o îndura. Fără o urmă de răgaz, odată ce ajungi să trăiești cu scopul singular de a-ți găsi locul în lume, singura persoană de care-ți mai pasă fiind tu însuși, au loc fără cale de anticipare desprinderea de realitate și dărâmarea treptată a psihicului. Scufundat în gânduri, ajungi să-ți contempli misiunea pe Pământ, rătăcind în căutarea unei porțițe de

scăpare, înainte ca delirul și depresia să-ți tulbure echilibrul interior. Un exemplu concis al acestei idei este reprezentat în nuvela "Bătrânul și marea" scrisă de Ernest Hemingway, unde personajul principal, bătrânul Santiago, un pescar sărac, se aventurează spre orizonturi maritime în căutarea unei creaturi acvatice. Aceasta urma să-i schimbe viața aflată și așa pe final, într-una prestigioasă, prin obținerea unei capturi magnifice. După optzeci și patru de zile de așteptare sterilă petrecute în calmul, iar câteodată în volbura mării, și după încă trei zile de luptă cu premiul mult visat, acesta prinde un pește-spadă. Fiind prea mare pentru a fi ridicat la bord, bătrânul îl leagă de vârful bărcii, lăsându-l să plutească în apă. Însă pe drumul de întoarcere, rechinii îl devorează în pofida împotrivirii bătrânului, care ajunge la mal istovit și aducând cu el numai scheletul peștelui.

Această povestire reprezintă într-adevăr o parabolă a unei condiții umane, a dorinței de a izbândi și a luptei cotidiene cu viața și cu toate elementele sale. În opera lui Hemingway, peștele-spadă reprezenta idealul personajului în viață, un simbol al bătliei dintre om și existența în sine. Rechinii marcau o analogie a înfruntării cu obstacolele ce apar de-a lungul drumului. Răpunerea creaturii, bucuria triumfului este rapid urmată de pierderea a ceea ce a fost obținut cu trudă și suferință, la aparința unor dificultăți. Scheletul uriaș cu care pescarul se întoarce pe țărm simbolizează victoria spirituală a omului, satisfacția regăsită nu în câștigul în sine, dar în depășirea propriilor limite. Însă, în contra balanță, ar putea reprezenta și eșecul unui drum anevoios de-a lungul căruia suntem obsedați de urmărirea unei ținte mult prea mari, nereușind să realizăm adevăratul scop al menirii noastre.

În consecință, însingurarea are drept capăt de linie schimbarea vieții. Natura schimbării, însă, fie una bună, fie una rea, depinde doar de fiecare individ în parte și de măsura în care acesta își poate ține sub control apetitul pentru risc. Decizia de a te izola în obscuritatea proprie-ți companii este una deosebită. Aceasta poate aduce cu sine riscuri incontestabile. Este uimitor să desăvârșești autocunoașterea. Dar la ce bun să te cunoști atât de bine dacă nu poți împărtși cu nimeni bucuria legată de ce ai descoperit în interiorul tău?

Mihai Brezeanu, 12 B

Prof. coord. Georgiana Chițu

INTERVIU CU UN EROU

Ilie Viseanu s-a născut la data de 20 mai 1927, lângă județul Olt. El este vecinul meu și singurul erou pe care îl cunosc.

Deși îl știu pe acest om de mică, abia acum câțiva ani am avut onoarea să îi ascult povestea, una tristă, reală și captivantă, al cărui protagonist este chiar el.

Acum 56 de ani, exact când Ilie Viseanu împlinea 15 ani de când a fost declarat mort, a intrat pe poarta locuinței, pe care nu o mai văzuse de când a plecat la război. Ironia face că, exact în acea zi, copiii săi organizau o pomană în memoria tatălui pe care nu îl văzuseră niciodată, provocându-le acestora un șoc inimaginabil.

În vârstă de 91 de ani, cu o față blândă, dar cu riduri adânci, cu un corp obosit, dar veșnic în mișcare sau în parc înconjurat de copii dornici să audă povești din timpul războiului, domnul Ilie pare pentru mine un om nemuritor.

-În ce an ați plecat la război?

-În 1943 a intrat tata în curte, de-abia mă însurasem. A trimis-o pe nevastă-mea în casă și mi-a zis pe un ton de parcă aș fi fost vinovat că sunt condiții vitrege și nu mai am cum să scap, că jumate din băieții din sat pleacă și că mi-a venit ordin să mă înrolez degrabă. La trei săptămâni eram pe front, fără să știu prea multe. Nu mai ținusem arme în mână până atunci. Țin minte cum îmi tremurau mâinile, dar nu aveam încotro, voiam să mă întorc acasă și am intrat repede în rol.

-Cum și la cât timp ați ajuns în lagăr?

-Eu eram în regimentul 21, infanteria Târgoviște. La 28 august 1944 când mergeam spre casă, au venit niște inși bine îmbrăcați și curați, spun că erau bine îmbrăcați pentru că noi aveam hainele rupte teribil, unii eram desenați pe față, alții plini de bube și sânge uscat și toți înmuiați parcă în mocirlă... Ne-au zis că ne duc la locuri de realocare și că o să ne dea ținute sovietice, apă să ne spălăm, armament și după să ne întoarcem să luptăm. Era dezamăgitor pentru noi, credeam că s-a terminat și că mergem acasă. Am mers cam 800 de kilometri prin deșert și simțeam nisipul înghețat. În față era un tanc rusesc și pe lângă noi care mergeam alineat câte 20 pe rând erau rușii; unii mureau de frig și îi lăsam în urmă, am plâns la unii dar după aceea ne-am dat seama că erau niște norocoși. După aia, am ajuns la o stație de trenuri de marfă, Ne-au pus unii peste alții, eram câte 50 într-un vagon. Atunci ne-am dat seama că ne duc, de fapt, în lagăr. Am mers câteva săptămâni cu

trenul, la 2 zile ne dădeau pește sărat putrezit, dar nouă nu ne era foame, noi urlam de sete. Când cineva întreba ceva, era aruncat din tren astfel încât să fie călcat sau împușcat. Singura dovadă de umanitate era că veneau o dată la două zile și întrebau cine a mai murit, îi scoteau de acolo.

Mulți s-au dat cu capul de fiare și s-au omorât, auziseră de la neamuri cum e în lagăr, nici nu îngăduiau să ajungă vii acolo. Am ajuns în gara Lagoda, un sat rusesc sărac, lângă munții Urali, de unde am mers 3 zile pe jos, fără apă, mâncare și somn. Nici în război nu văzusem atâtea morți câți am văzut în alea 3 zile. Dacă nu mai puteai să mergi îți dădeau cu tocul pistolului în cap și ai rămas lat, de data asta aveam Noroc că puteam să bem zăpadă. Destinația finală a fost lagărul Oranki.

-Cum arăta lagărul?

-Inițial nu am văzut nimic. Era în pustiu, într-o pădure cu copaci căzuți. Când am intrat, era cald rău, dar nu era cald pentru că era cald, ci pentru că noi eram în șoc hipotermic. Ne-au regrupat și ne-au pus să intrăm pe o ușă îngustă sub pământ. Erau niște scări mici care duceau spre niște camere de lemn... ca un labirint. Acoperișul era de lemn și piatră, peste asta era pământ și peste pământ era iarbă ca să nu vadă nimeni că există ceva acolo. Erau cam 60 de încăperi, la vreo 10 kilometri auzisem că e o biserică, de aia îi ziceam Bisericuța. La 300 de metri de la ieșire era un cimitir imens. Afară, pe jos, era sârmă ghimpată peste tot. În camera mea erau doar români și spanioli. Stăteam și 100 de soldați înghesuți.

-Care a fost cel mai greu lucru pe care l-ați făcut?

-Ne înhămau o dată pe săptămână la sănii, ca pe niște cai. Eram câte 20 la o sanie...mergeam prin iarnă până unde ne-a lăsat trenul. De acolo ne încărcau sania cu lăzi mari de mâncare, alcool și haine. Erau pentru ei. Eram aproape dezbrăcați, hainele noastre erau vechi și rupte groaznic, luam mâncărurile astea de care nu ne atingeam și miroseau puternic. Corpului nu poți să îi impui să nu poftască și nasului să nu miroasă, nici atât. Zilele astea cât mergeam prin frig, mă gândeam doar că o să ajung acolo și o să ne dea răsplată și nouă măcar o strachină de ciorbă... doar așa cred că supraviețuim până în locul ăla.

-Cu ce vă hrăneau acolo?

-Nu mâncam chiar mereu... De vreo trei ori am făcut supă din curele, strânsesem zăpada într-un tuci și am înmuiat 4 curele și le-am fiert... până și aia avea gust. În fine, în zilele în care primeam mâncare, dimineața mâncam apă cu

zahăr, uneori o supă care era, de fapt, apă cu sare și o bucățică de cartof aproape crud (era bună că avea gust sărat...). Joia, tot timpul, aveam 200 de grame de terci, eu îmi păstram cartofi și îi mâncam joia împreună cu terciul, dar uneori spaniolii nu primeau mâncare și mă simțeam obligat să le dau din ce strângeam eu, chiar dacă nu ne suportau, eram condamnați la moarte împreună.

-Cam câți oameni mureau într-o zi?

-Mulți. Unii mureau când cărau scânduri ca să extindă lagărul, mulți mureau iarna de frig, alții erau atât de bolnavi încât îi rugau pe alții să îi sugrume, ceilalți erau bătuți sau torturați pentru nimicuri sau pentru că știau lucruri de interes și nu le ziceau. Mureau cam 15 pe zi. Nouă ne era frică, tăceam și ne conformam, ca să nu ne omoare rușii din distracție. Desenam pe pereți; uneori, numărăm zilele ca în temnițe... de fapt, asta era, o temniță. Un bun prieten al meu s-a dat mut tot timpul, odată l-a călcat din greșeală cu o roabă și a urlat, rușii au zis că e minune și că are puteri, așa că îl tratau puțin mai bine. Totuși, mureau cam 4 pe zi. Cel mai groaznic era că ne puneau pe noi să îi îngropăm, dar puteam să îi îngropăm doar după trecerea iernii, că atunci era pământul uscat și puteam săpa o groapă și să o acoperim fără să fie vizibilă. Până atunci îi țineam într-o încăpere din lagăr... când îi duceam acolo ne simțeam mai aproape de moarte ca niciodată, era un miros de sânge și vedeam carnea care cădea de pe săracele schelete, că erau slabi.

-Cum ați scăpat de acolo?

-La 25 august 1954 am aflat că o să fim liberi, că Europa încheiase armistițiu. Am fost tare fericiți! Zâmbeau ochii tuturor deși nu ne manifestam bucuria, de frică să nu ne-o fure cineva! Dar degeaba! Ne-au ținut încă doi ani în care ne-am întrebat zilnic dacă plecăm a doua zi. Alt an au durat raportările, când am ajuns în Rusia. Ne-au tratat ca pe niște gunoaie, ca pe niște leproși. În fine, am avut noroc când am ajuns acasă că am avut unde să mă întorc, mi-era spaimă că au vândut copiii casa, că Mioara (soția) e cu altul, că m-am întors degeaba.

După ce spuse asta, cu ochii la fel de sclipitori ca ai unui copil, se uită în gol spunându-mi că multe lucruri le-a uitat și că e mai bine, că aproape încă cinci ani după aceea a avut coșmaruri și se trezea țipând, că nu a mai vorbit cu niciunul dintre oamenii de acolo, iar pe un ton hazliu mi-a mărturisit că regretă că a fost suficient de puternic să reziste în lagăr, dar că nu este capabil să renunțe la tutun.

Deși are nouăzeci de ani, este mult mai sportiv decât adolescenții, în fiecare zi merge câte 2 ore pe jos și își petrece aproape toată ziua jucând șah în parc, spune că "singura libertate a omului e aerul" și tind să îl cred, deoarece, atunci când îl privesc, simt că nu are niciun resentiment și că are sufletul mai pur decât orice om pe care l-am văzut!

Raluca Ioana Nișulescu, 12 E

Prof. coord. Mara Manta

DIVERSITATEA CULTURALĂ PRIVITĂ PRIN OCHII TINERILOR

În perioada 14 - 30 martie 2016, elevii Colegiului Tehnic de Poștă și Telecomunicații „Gheorghe Airinei” au participat la un atelier de fotografie desfășurat în parteneriat cu Mișcarea pentru Acțiune și Inițiativă Europeană în cadrul proiectului “Noile minorități din municipiul București”

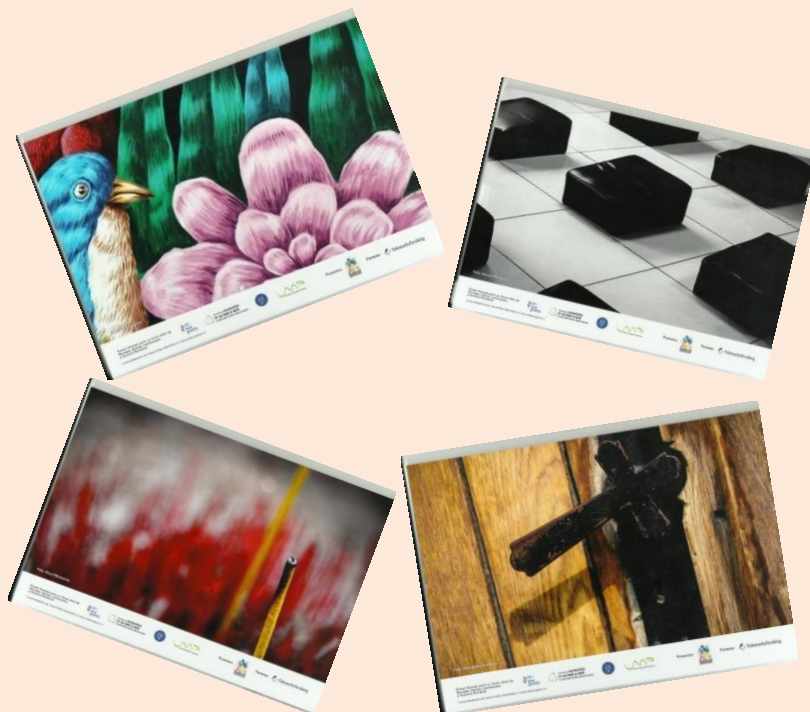
De-a lungul ultimilor douăzeci de ani, harta etnică a țării a cunoscut schimbări considerabile, inclusiv prin apariția unor noi grupuri minoritare. Bucureștiul, un oraș cu prea puține date pentru a putea fi considerat cosmopolit, găzduiește comunități de străini din cele mai variate, de la britanici și italieni până la chinezi, libanezi, turci și indieni. Grupurile de migranți își construiesc și negociază spații sociale în țesutul urban bucureștean în diverse moduri, prezența lor fiind în acest moment slab documentată din punct de vedere administrativ, ocazional prin reportaje de televiziune, dar nu și socio-cultural.

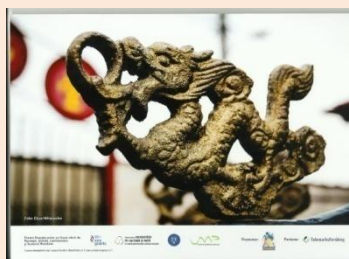
În acest context, scopul proiectului “Noile minorități din municipiul București” este **sprijinirea dialogului intercultural dintre bucureșteni și grupurile de minorități stabilite în București în ultimele două decenii**. Educația prin artă și cultură a fost utilizată pentru a stimula dialogul intercultural între elevii de liceu

din grupurile de migrați și cei din populația majoritară în cadrul a opt ateliere creative în cadrul cărora se va lucra în echipe multiculturale ce vor crea produse culturale (piese de teatru, scurtmetraje, fotografii) cu și despre comunitatea lor.

Prin acest proiect, elevii liceului nostru au fost selectați pentru a participa la un atelier de fotografie, coordonat de fotografii Vlad Lodoabă și Cristina Ardelean. În cadrul workshopurilor, elevii s-au familiarizat cu tehnicile fotografice și cu noțiunile teoretice, pe care le-au aplicat pe teren.

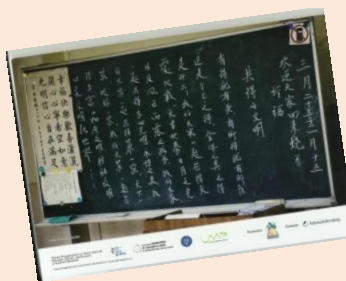
"Fotografii" noștri au învățat despre diversitatea culturală a Bucureștiului și despre cât de important este să cunoști oamenii de lângă tine, care schimbă fața orașului, în cadrul sesiunilor foto speciale. Una dintre echipe a vizitat Templul Budist din Colentina, pe 23 martie 2016. Micii fotografi au participat la ceremonia religioasă, apoi au făcut cunoștință cu ospitalitatea și cu arta culinară chinezească. A doua echipă, a participat pe 27 martie la slujba de Paști, desfășurată la Biserica Anglicană din București. Aici au putut dialoga cu participanții la ceremonia religioasă și au înțeles mai multe despre specificul religiei acestora.

În perioada 14-15 aprilie 2016, Asociația Mișcarea pentru Acțiune și Inițiativă Europeană, în parteneriat cu Primăria Municipiului București și cu ARCUB (Centrul Cultural al Municipiului București) a organizat Forumul Diversității Culturale, un eveniment care a adus în prim plan problematica diversității culturale și influența acesteia în dezvoltarea societății. În cadrul acestui eveniment, au fost expuse în cadrul unei expoziții fotografiile realizate de liceenii participanți la atelierul de fotografie. De asemenea, fotografiile realizate de elevii Alexandra Draghia, Eliza Mihalache, Eduard Prisecaru, Alex Giurcă, Alexandru Croitoru, Ștefan Stoenescu, Eduard Vasile și Ioan Dascălu au putut fi admirate într-o expoziție din cadrul Târgului Caritabil de Paști, organizat în Săptămâna Școala Altfel, la Colegiul Tehnic de Poștă și Telecomunicații „Gheorghe Airinei”.

Alina Polite, 9 D

Prof. coord. Elena Simion

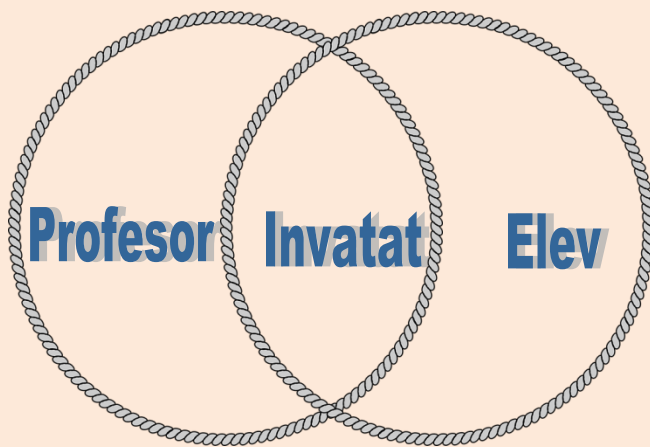

PROFESORUL MEU MODEL

Un profesor model este omul care îți vrea binele, te ajută când ai nevoie, are încredere în tine și te ascultă atunci când spui ceva. Am întâlnit, atât în școala generală, cât și în liceu, asemenea persoane și mă bucur că am avut ocazia să le cunosc, să fie parte din viața mea ca sprijin, suport și chiar model.

În școala generală am avut în jur de trei profesori cu care m-am înțeles bine, printre care și doamna care mi-a fost dirigintă și pe care o voi ține minte toată viața pentru toate lucrurile minunate pe care le-am învățat de la dânsa, pentru momentele de neuitat pe care le-am trăit împreună. Este nu numai femeia care ne-a învățat multe, ci și persoana alături de care am plâns la banchet, momentul de despărțire de copilărie. Pentru tot ceea ce a făcut și a fost pentru mine, o pot numi PROFESOARA MODEL.

În liceu, am aproape toți profesorii lângă mine și sunt mândră de acest lucru și le sunt recunoscătoare pentru atenția și încrederea pe care mi-o acordă. Fiecare profesor este UN MODEL pentru mine. Există multe persoane de la care pot lua un model și îl voi lua pe cel mai bun. Am avut ocazia să am și profesori perfecți. Cuvintele "*Profesorul mediocru spune. Profesorul bun explică și demonstrează. Profesorul perfect inspiră*", care îi aparțin lui William George Ward ne fac să înțelegem că un profesor nu este o povară pe capul nostru. El încearcă să ne ajute să evoluăm, dar unii dintre noi vor să involueze, lipsind de la ore.

"Profesorii îți deschid ușa. De intrat, trebuie să intri singur" este un proverb chinezesc care are mare dreptate. Profesorul este al doilea părinte în cadrul școlii.

Petrecem în școală ore bune în fiecare zi, iar dacă nu ar fi profesorii să ne îndrume, am fi probabil mai needucați.

Seneca spune: *"De la un om mare ai întotdeauna de învățat, chiar și când tace"* și profesorul se încadrează în această categorie, el având zeci de ani de școală în spate și experiență de viață pe care noi nu o avem încăși unii refuză prostete să accepte ce vrea el să ne învețe. În plus, educația vine de la mai multe persoane, nu numai de la părinți, ci și de la toți cei din jurul nostru, iar profesorii sunt cel mai bine pregătiți pentru asta. Chiar dacă între elev și profesor este la mijloc materia pe care profesorul o predă, acesta are și rolul de a ne arăta cum trebuie să ne purtăm și ne învață tot felul de lucruri utile pentru viață.

Un copil care învață la școală va ajunge departe, dar unul care nu învață nu va urca nici măcar o treaptă. După cum spune și Johann Wolfgang von Goethe, elevii care spun adevărul sunt cei care nu sunt acceptați în toate "biserițele liceului sau clasei". El a spus *"Când spun o prostie, toată lumea mă tolerează, când spun adevărul toată lumea mă urăște"*.

Profesorii au rolul de a ne ajuta să creștem din copii neștiutori în adulți responsabili și să ne dea sfaturi când greșim ceva în legătură cu școala sau poate altceva. Un profesor model pentru mine înseamnă un profesor care nu doar intră în clasă, predă lecția, ne ascultă și apoi pleacă, ci profesorul care își face timp să ne spună ce e bine și ce e rău, să ne întrebe și altceva în afară de materie.

Profesorul/Profesoara de română (profesoara - în cazul meu) are rostul său de a ne îndrepta greșelile pe care le facem, unii destul de des, și pe care le putem corecta cu timpul. "Scrisul corect este pâinea profesorilor de limba și literatura română" a spus Camil Petrescu. Doamna de română mi se pare un MODEL SPECIFIC pentru mine.

Apoi, toți profesorii de matematică sunt importanți pentru că altfel nu am ști cât face 1+1 sau alte adunări, scăderi, înmulțiri sau împărțiri.

În concluzie, cine nu învață nu ajunge nicăieri. *"Școala are rostul să te ridice undeva unde să-ți fie rușine să mai cobori"* sunt cuvintele spuse de Paul Louis Lambert, care încearcă, în felul său original, să ne explice că trebuie să luăm modele

de la profesorii care ne sunt alături înșcoala generală, în liceu și, mai apoi, în facultate, oameni care nu ne vor răul și ne înțeleg la fel de bine ca părinții noștri pe care îi iubim, pe care îi înțelegem și îi facem mândri prin anumite lucruri pe care le luăm de la oamenii MINUNE - profesorii.

Eu mi-am făcut părinții mândri deoarece am luat exemple în liceu de la doamnele profesoare de la materiile Măsurări electrice, Chimie, Engleză, Română, Matematică și câte puțin de la toți ceilalți profesori. Până în clasa a IX-a nu am citit atât de mult, dar îi mulțumesc doamnei de română. Am până în acest moment mai mult de 21 de diplome de la concursuri și acest lucru datorită exemplelor luate de la profesori.

Dumitru Ana-Maria, 9 C

Prof. coord. Gabriela Ilie

CE CRED EU CĂ ÎNSEAMNĂ UN PROFESOR BUN

Pentru mine, un profesor bun există și nu greu de găsit. Un bun profesor știe să-l înțeleagă pe fiecare elev în parte, dar și toată clasa în ansamblu. Ceea ce predă este interesant pentru că modul în care predă este interesant. Un profesor bun inspiră încredere în elevi; nu numai în profesor ca persoană, ci și în cunoștințele acestuia. Elevul dorește să absoarbă cunoștințele profesorului ca să fie mai aproape de el. Prin urmare, un profesor bun știe să fie și aproape de elevi. Profesorul bun propune activități și se implică în viața elevilor săi.

Pare o listă lungă de calități, și chiar este; asta pentru că a fi profesor, în opinia mea, este o responsabilitate imensă. Un profesor face parte din viața elevilor săi și își va lăsa amprenta pentru mulți ani de zile. De aceea, profesorul trebuie să aibă toate aceste calități, ca să devină un model și o amintire plăcută pentru elev.

Mircea Balomirean, 11 A seral

PROFESORUL MODEL/IDEAL

"Pentru mine, profesorul model este acela care interacționează foarte mult cu elevii clasei, care pune accent pe desfășurarea orei în condiții bune și are răbdare să le explice elevilor ce nu înțeleg. Profesorul model este acela care glumește cu elevii într-o anumită limită, dar știe să se impună în fața acestora." (Ionuț Virag, 9 S)

"Profesorul meu model este doamna dirigintă, deoarece ne salvează mereu de la greu, ne înțelege când avem o problemă, mereu ne explică ce e bine și ce e rău." (Cosmin Burghel, 9 S)

"Profesorul meu model este doamna dirigintă. Dânsa este ca o mamă pentru noi, pe care o iubim. Este alături de noi la bine și la greu." (Răzvan-Alexandru Covaci, 9 S)

"Eu cred că un profesor bun este acela care poate să îi facă pe copii să stea liniștiți cu un sigur cuvânt. Un profesor model nu va țipa la elevii săi, va spune un lucru o singură dată." (Anatol Elizarov, 9 S)

"În opinia mea, profesorul model trebuie să știe cum să explice elevilor lecția pentru a o înțelege și trebuie să fie calm, să nu țipe." (Octavian Dumitru, 9 S)

"Profesorul meu model este doamna dirigintă, deoarece ne ajută cu ce poate, nu ne dă foarte mult de scris acasă și nu ne predă foarte mult în clasă." (Ștefan Bocra, 9S)

"Profesorul meu ideal este cel care ne predă și nu stă degeaba și să fie prietenos." (Răzvan Badea, 9 C)

"Profesorul meu ideal este un profesor prietenos." (Cezar Apostol, 9 C)

"Profesorul meu ideal este acel profesor care nu ne dă teme pentru acasă și nu țipă la noi. Profesorul trebuie să rămână calm, să aibă răbdare și să ne ajute când nu știm ceva." (Cristian Bibașcu, 9 C)

"Consider că profesorul model trebuie să fie inteligent, bine pregătit și să ne ajute să înțelegem lecția pe care ne-o predă.

În primul rând, profesorul trebuie să fie bine organizat, să ne poată explica atât sensul unor cuvinte sau calcule, să predea cu atenție și explicit pentru a putea înțelege mai ușor informația transmisă. De asemenea, trebuie să explice într-un mod simplu și bine pus la punct pentru a reține mai ușor.

În al doilea rând, profesorul trebuie să ne analizeze atât calitățile, cât și defectele pentru a-și da seama cum să ne ajute să ne perfecționăm.

În concluzie, profesorul model trebuie să fie elaborat, calculat, să țină o strânsă legătură cu elevii pentru a-i ajuta să-și depășească minusurile, valorificându-le calitățile." (Cristian Frîncu, 9 C)

"Profesorul meu model este comunicativ, amuzant și tolerant la micile greșeli ale elevului, știe să se facă ascultat și să fie impunător în același timp fără a fi privit ca un om drastic." (Eduard Prisecaru, 11 A)

ABOUT FEELINGS - CONCERN

Our teacher asked us today if concern is a feeling. I thought about it a lot and, in my opinion, yes, it is a feeling. It is a feeling because it comes from the soul, like love.

If a person is concerned about someone, that is not out of respect or politeness. It is out of love, and it is a real feeling, a deep feeling. Love is the most magical feeling that a human can experience, love is a sincere and wonderful feeling that makes us want to be close to someone spiritually or in any other ways.

When you feel concern, you feel it like restlessness coming out of love and care. Which means that concern is a feeling too. A deep and sincere feeling.

Despre sentimente - Îngrijorarea

Profesoara noastră ne-a întrebat azi dacă îngrijorarea este un sentiment. M-am tot gândit la acest lucru și, după părerea mea, este un sentiment. Este un sentiment fiindcă vine din suflet, ca și dragostea.

Dacă o persoană este îngrijorată pentru o altă persoană, aceasta nu se întâmplă din respect sau politețe. Este din dragoste și este un sentiment adevărat, adânc. Dragostea este cel mai magic sentiment pe care o ființă umană îl poate trăi, dragostea este un sentiment sincer și minunat care te face să vrei să fii aproape de cineva în mod spiritual sau în multe alte moduri.

Când simți îngrijorare, o simți ca pe o neliniște care vine din dragoste și grijă. Ceea ce înseamnă că îngrijorarea este și ea un sentiment. Un sentiment adânc și sincer. **Cristiana Bănică, 9E**

ABOUT FEELINGS - LOVE

Love is a feeling that no man could ever define and there are no words to explain exactly what it means. That is because everyone feels it in different ways. We can say that it is the most difficult thing to define.

Firstly, we can feel love in many ways. We love our friends, our parents and relatives, or even strangers. When we fall in love with somebody, it is hard to explain why. That is because love has no objective reasons; it is something that appears deep in our hearts.

Secondly, people express love differently. Some men are colder and do not show their feelings as a friendly person does. We cannot judge people's feelings by their attitude. We must try to see beyond the appearance and know their feelings.

In conclusion, there is no definition for love that could be accepted by everyone. People feel differently and that is what makes us special. Certainly, love is a beautiful feeling, the key to people's heart.

Despre sentimente - dragostea

Dragostea este un sentiment pe care niciun om nu l-a putut defini vreodată și nu există cuvinte care să exprime exact ce înseamnă. Aceasta deoarece fiecare simte în alt fel. Putem spune că este cel mai greu lucru de definit.

În primul rând, putem simți dragostea în mai multe feluri. Ne iubim prietenii, părinții, rudele sau îi putem iubi chiar pe străini. Când ne îndrăgostim de cineva, e greu să explicăm de ce. Asta se întâmplă fiindcă dragostea nu are motive obiective, e ceva ce apare adânc în inima noastră.

În al doilea rând, oamenii își exprimă dragostea în mod diferit. Unii bărbați sunt mai reci și nu-și arată sentimentele așa cum fac persoanele prietenoase. Nu putem judeca sentimentele oamenilor după atitudinea lor. Trebuie să încercăm să vedem dincolo de aparențe și să le cunoaștem sentimentele.

În concluzie, nu există o definiție pentru dragoste care să poată să fie acceptată de toată lumea. Oamenii simt diferit și asta ne face speciali. Cu siguranță, dragostea e un sentiment frumos, cheia către inima oamenilor.

Delia Neagu, 9 E

GÂNDURI LA FINAL DE CLASA A XII-A

VIATA DE LICEU
se traieste o singura data!

1. Ce te-a atras să alegi acest liceu, după terminarea școlii gimnaziale?

Alex P.: Am ales "Gh. Airinei" deoarece locuiesc în apropierea acestui liceu, dar și pentru că am fost atras, în mod special, de profilul la care m-am înscris.

Eliza A.: Cel mai important motiv pentru care am ales acest liceu a fost diploma oferită după terminarea celor 4 ani de studiu, am considerat că îmi poate aduce mult mai ușor un job.

Alexandra D.: Motivele care m-au determinat să aleg acest liceu au fost atât de natura sentimentală, dar și o oarecare comoditate. Am fost legată cumva sentimental de acest liceu, deoarece unii dintre membrii familiei mele au terminat aici, iar faptul că este aproape de casă mi-a întărit decizia.

Larisa B.: Părerile prietenilor, rudelor, profilul care a fost cel pe care îl căutam, accesibilitatea de a ajunge la el, fiind situat în apropierea mai multor mijloace de transport, dar și prietenii care au pus acest liceu printre primele 3 opțiuni.

Ana S.: După terminarea școlii gimnaziale nu prea cunoșteam detalii despre niciun liceu. Ce m-a făcut să aleg acest liceu și totodată ce m-a atras a fost faptul că aveam șansa să fiu alături de prietenii mei.

2. Cum te simți în această instituție?

Alex P.: Mă simt foarte bine în această instituție deoarece profesorii sunt foarte deschiși, nu păstrează o relație strict profesională. Ceea ce vreau să spun este că aceștia se implică nu numai în activitățile școlare, dar și în organizarea anumitor excursii.

Eliza A.: Pot spune că m-am simțit ca acasă, având în vedere că mare parte a timpului o petreceam la cursuri.

Ana D.: În ceea ce privește această instituție, din clasa a X-a pot spune că nu ne mai simțim foarte bine, deoarece vechea școală a intrat în renovare, iar acest lucru ne-a incomodat fiindcă aici unde am fost mutați este un spațiu mic, în care trebuie să ne îngrămădim 28-30 de elevi. Din păcate, și acum când noi suntem în clasa a XII-a, clădirea este tot în renovare.

Larisa B.: Având în vedere faptul că liceul a intrat în renovare încă de când eram în clasa a IX-a, nu am avut parte de o școală cu clase mai spațioase și condiții mai bune.

Ana S.: Nu știu dacă o pot numi instituție. Profesorii sunt foarte buni, ne susțin întotdeauna și chiar ne înțeleg dacă avem o problemă. Totuși, ar fi fost frumos ca

liceul nostru să fie un liceu și nu doar un cămin unde sunt înghesuiți 30 de copii într-o „clasă”. Ar fi trebuit ca primăria sau cine se ocupă de renovarea liceului nostru să-și fi dat mai mult interesul pentru a termina cât mai repede. Renovarea a început acum 3 ani când eram în clasa a 10-a, acum sunt clasa a 12-a și nu s-a progresat prea mult.

3.Există vreun aspect pe care ți-ai dori să îl schimbi privitor la atmosfera regăsită în această școală?

Alex P.: Nu, nu există niciun lucru pe care să doresc să-l schimb. Sunt foarte mulțumit de acești 4 ani pe care i-am petrecut aici.

Eliza A.: După părerea mea, singurul lucru care ar trebui schimbat ar fi sălile de clasă, care sunt mult prea mici, din cauză că am fost mutați într-o clădire care nu prea se pretează funcționării unei școli, vechea școală fiind în curs de reabilitare.

Ana D.: Din fericire, colectivul clasei a fost unul care a știut să se acomodeze în orice situație și în orice condiții creând astfel o atmosferă plăcută pe parcursul orelor petrecute în școală.

Larisa B.: În cazul atmosferei, strict al atmosferei, nu am nimic de reproșat.

Ana S.: Cum am punctat și mai sus, aș dori să se progreseze cu renovarea, ba chiar să se finalizeze pentru ca următorii copii să aibă condiții mai bune și, implicit, rezultate mai bune. Privitor la atmosfera regăsită, nu știu dacă aș schimba ceva. Consider că ne este bine în cămin, vorbind strict de atmosferă, față de ideea de a ne muta într-o școală generală alături de copilașii de clasele 1-4, așa cum se zvonea la început.

4.De-a lungul anilor, îți dorești să fi schimbat ceva în modul de predare practicat de către profesori?

Alex P.: Ca și la răspunsul anterior, nu-mi doresc și n-a existat niciun moment de-a lungul acestor 4 ani în care să-mi fi dorit să schimb ceva, aceasta fiind valabil și atunci când vorbim despre modul de predare practicat de către profesori. Acest colegiu dispune de cadre didactice capabile de a îndruma și evalua corespunzător elevii.

Eliza A.: Unii profesori ar trebui să fie mult mai calmi și să predea în așa fel încât fiecare elev să poată înțelege.

Ana D.: Desigur că au existat momente în care am fi dorit ca unele lecții să nu fi fost predate, considerându-le plictisitoare, dar programa trebuie respectată, iar noi, elevii, a trebuit să trecem prin ele chiar dacă, cel mai probabil, nu ne vor folosi

niciodată. Modul de predare mi s-a părut ok, însă unele informații le-am considerat inutile.

Larisa B.: Nu, întotdeauna profesorii au găsit diferite activități la care să participăm, proiecte pe care să le realizăm, iar modul de predare a fost unul modificat din mers, în funcție de nevoile noastre. (repetarea, explicarea unei lecții atunci când era nevoie). Ei ne-au înțeles aproape mereu și au încercat ca fiecare dintre noi să rămână cu ceva cunoștințe în urma fiecărei lecții.

Ana S.: Nu, nu mi-am dorit niciodată să schimb nimic. Poate că au existat și neînțelegeri, însă profesorii au făcut totul pentru noi, explicându-ne de mai multe ori sau în diferite moduri acolo unde a fost nevoie.

5. Socotești că profesorii au fost capabili să se ridice la nivelul așteptărilor tale, până în momentul de față?

Alex P.: Da, profesorii au fost capabili să se ridice la nivelul așteptărilor mele și nu numai, mi-au întrecut așteptările cu mult. Am studiat de-a lungul acestor ani materii interesante, dar și mai puțin atractive care au reușit, într-un final, să-mi capteze atenția prin modul profesorului de a le aborda.

Eliza A.: Eu cred că da, însă știu că pot mult mai mult de atât.

Ana D.: Fără doar și poate, profesorii sunt capabili și, chiar dacă liceul nu este unul de renume, acest lucru nu înseamnă că nu se predă ca la liceele de renume.

Larisa B.: Da, s-au ridicat la nivelul așteptărilor mele, ba chiar mai mult, le-au întrecut.

Ana S.: Profesorii au fost cu mult peste așteptările mele. Se predă foarte bine și cine crede că vine în liceul nostru pentru că nu se predă sau se stă degeaba, se înșeală amarnic. Chiar se predă și avem profesori foarte buni! Nu puține au fost dățile când ne întrebam unii pe alții de ce profesori așa buni își bat capul cu noi.

6. Ești încrezător că vei promova examenul de final?

Alex P.: Având în vedere că depun un oarecare efort în studierea disciplinelor pentru bacalaureat, sunt încrezător în proporție de 80 % că voi promova.

Eliza A.: Da, cu certitudine am să promovez examenul final, deoarece cu puțină străduință și dăruință poți realiza ceea ce îți dorești.

Ana D.: Eu sunt încrezătoare și chiar vreau să promovez, dar asta rămâne de văzut.

Larisa B.: Nu, dar cu ajutorul prietenilor, familiei și al profesorilor care mă încurajează, voi încerca să fiu.

Ana S.: Da, sunt. Poate că nu o să se întâmple din prima sesiune, însă cel puțin în a doua sesiune sunt sigură.

7.Ce planuri de viitor ai după terminarea liceului; ce studii superioare ai vrea să urmezi?

Alex P.: Planurile mele de viitor se vor definitiva doar după absolvirea examenului de bacalaureat.

Eliza A.: După ce voi termina liceul, am de gând să plec să studiez în Germania.

Ana D.: Planurile mele de viitor sunt oarecum bine definite, mă gândesc și la faptul că, la un moment dat, o să ajung la facultate, dar, momentan, asta nu este o prioritate. Multă lume în ziua de azi are facultate și nu face nimic cu ea.

Larisa B.: Încă mă gândesc la ce voi da mai departe, va fi, în orice caz, ceva bazat pe arte, arhitectură sau peisagistică.

Ana S.: Nu m-am hotărât încă. Profesorii mi-au sugerat câteva locuri care mi s-ar potrivi. Urmează să mă hotărâsc.

8.Ce părere ai despre dirigentele atribuit clasei tale?

Alex P.: Cred că doamna dirigintă este o doamnă blândă cu simțul umorului care și-a întors și celălalt obraz atunci când clasa mea făcea o prostie și o supăra. Este o doamnă dirigintă extraordinară și un profesor excelent.

Eliza A.: Având în vedere că de-a lungul anilor am avut două diriginte, pot spune că acești 4 ani au fost unii foarte frumoși, deoarece am fost îndrumați de niște oameni extraordinari, de la care am învățat multe lucruri.

Ana D.: Diriginta clasei este o persoană de încredere, iubitoare ca o mamă și care merită toate laudele că a reușit să rămână lângă noi în ciuda unor experiențe mai puțin plăcute, câteodată.

Larisa B.: În acești ani am avut parte de 2 diriginte extraordinare, care s-au interesat foarte des de clasa noastră și s-au implicat întotdeauna în viața noastră de liceeni.

Ana S.: Am avut parte de două diriginte extrem de bune. Ne-au ajutat și ne-au susținut în orice idee am propus. Sunt foarte fericită că am cunoscut niște persoane atât de puternice și încrezătoare, care ne-au învățat multe lucruri frumoase.

9.Te-ai distrat alături de colegii tăi?

Alex P.: Bineînțeles, îmi voi aduce aminte cu plăcere de toate "aventurile" trăite împreună cu colegii mei. În timpul liceului am câștigat niște prieteni adevărați.

Eliza A.: Da, au fost cei mai frumoși ani! Am făcut cele mai nebunești lucruri alături de colegii mei, am legat prietenii și am trăit niște experiențe cu adevărat memorabile.

Ana D.: Colegii mei sunt niște persoane care știu să se bucure de viață, nu ai fi avut cum să nu te distrezi alături de ei.

Larisa B.: Am parte de ce mai buni colegi, am petrecut clipe de neuitat alături de ei. Cu siguranță, aceștia au fost cei mai frumoși ani. Am învățat foarte multe, atât de la ei, cât și din experiențele trăite împreună. Am învățat că sinceritatea și încrederea sunt foarte importante, altfel totul se dezechilibrează. Consider că am fost într-o clasă foarte unită, deoarece acele grupulețe care se formează de obicei încă de la început, la noi nu au existat. Când a venit vorba de activități, ne-am mobilizat și am încercat să fim cât mai serioși și inventivi. Au existat și dăți când ne-am distrămat, așa cum se întâmplă oricărui cerc de prieteni, dar ceea ce contează cu adevărat este că acum, în final, am ajuns la fel de uniți ca la început.

Ana S.: Da! Da, m-am distrat foarte tare și chiar dacă au existat și niște certuri pe ici, pe colo, când a venit vorba de distracție am uitat de orice și ne-am creat amintiri de neuitat.

10.Vei păstra cu plăcere în amintire experiențele trăite în liceu?

Alex P.: Desigur. Mă gândesc cu greu că trebuie să-mi iau rămas bun atât de la profesori, cât și de la colegi. Amintirile le voi povesti cu mare drag și le voi ține în suflet mereu.

Eliza A.: Da, cea mai frumoasă amintire a adolescenței, care cred că va rămâne în sufletul meu mereu.

Ana D.: Cu siguranță, cele mai minunate amintiri ale mele, deja, sunt cele din liceu, îmi vor rămâne pentru totdeauna în suflet și în gând. Până la urmă, timpul trece, amintirile rămân.

Larisa B.: Desigur! Am plâns, am râs, ne-am creat propriile amintiri de grup, sunt mândră că am făcut parte din această clasă, deoarece am format prietenii care nu se vor destrăma după terminarea liceului. Am cunoscut oameni cu suflete frumoase, profesori și prieteni.

Ana S.: Mereu și pentru totdeauna. Totul a fost perfect așa cum a fost și nu aș schimba absolut nimic.

Reporter: Mihai Brezeanu, elev al clasei 12 B

Intervievați: Elevi ai claselor 12 B, D

Prof. coord. Georgiana Chițu

PASIUNILE NOASTRE

SPORTUL

POLO PE APĂ

Încă din antichitate, sportul a fost înțeles și practicat la nivel mare. Un dicton latinesc spune: *Mens sana in corpore sano / O minte sănătoasă se află într-un corp sănătos.*

Pasiunea mea este polo pe apă, cel mai vechi sport de echipă jucat la Olimpiada de vară, cotelat ca al doilea dintre cele mai grele sporturi pentru că el combină toate cele 4 procedee de înot: bras, fluture, spate, kraul. Prin împletirea acestor stiluri, polo contribuie la dezvoltarea fizică armonioasă. De asemenea, cultivă copiilor atenția, ambiția, învățându-i ce este spiritul de echipă și fair-play-ul.

Cea mai importantă performanță a mea a fost locul 1 la campionatul municipal de juniori 3, unde am obținut titlul de cel mai tehnic jucător din București.

Gabriel Pârâianu, 9S

🏊 ÎNOTUL

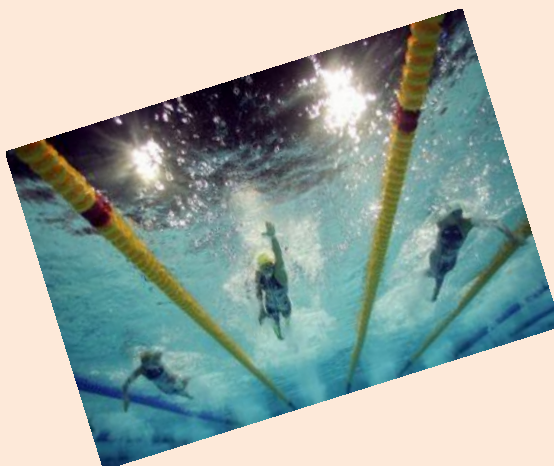
Curiozitatea poate naște o pasiune!

De când eram mic îmi plăcea apa, așa că am decis să iau câteva cursuri de înot pentru a-mi putea face o impresie despre cât de greu sau de ușor este.

De la lucrurile elementare am trecut la stilurile de înot, iar apoi am început să particip la concursuri.

Înotul m-a ajutat să mă dezvolt, să am un stil de viață activ și, nu în ultimul rând, să fiu sănătos.

Cătălin Nica, 9F

🥊 BOXUL, NOBILA ARTĂ- SPORT OLIMPIC

Boxul, supranumit și nobila artă, este un sport de luptă care impune practicanților săi o serie de cerințe importante din punct de vedere psihic și fizic.

Boxul înseamnă să lovești fără să fii lovit!

Răzvan-Alexandru Covaci, 9S

LUPTELE GRECO-ROMANE

Luptele greco-romane înseamnă atenție, forță, tactică și calm.

Cosmin Burghel, 9S

Eduard Vasile, 9S

RUGBY

La început a fost o confruntare între două părți ale unei localități. Cincizeci sau chiar o sută de „nebuni” alergau după un balon pentru a-l duce în „terenul de țintă” al celorlalți. Ce se juca atunci? Rugby? Fotbal? Cine știe?! Era un amalgam de oameni care încercau să scoată din „grămada spontană” un balon, având un scop precis, să-l ducă în „butul” celorlalți. Toate acestea până în anul 1823, când William Webb Ellis, un elev oarecare al școlii din Rugby, a „nesocotit” regulile după care se juca fotbalul în acea vreme și, luând balonul în brațe, a alergat cu acesta marcând primul eseu din istoria unui sport care din acel moment s-a numit RUGBY. S-a jucat în 20, apoi în 15, iar mai târziu în 13 sau în 7 oameni. Indiferent de numărul combatanților însă, RUGBY-ul este unul dintre cele mai frumoase sporturi de echipă. „Un joc de golani practicat de gentlemen”, această este cea mai frumoasă definiție care se rotește în jurul unui balon oval.

Pasiunea pentru RUGBY... Dacă aş fi întrebat de unde vine, aş recomanda oricui să privească o partidă din Six Nations sau din Super Rugby sau dacă are posibilitatea să urmărească o partidă live. Chiar dacă la început regulile jocului vor părea greu de înţeles, după prima vizionare orice novice va rămâne cu următoarele impresii: respectul faţă de arbitru şi adversar, fair-play-ul neîntâlnit în alte sporturi, îngrâcenarea şi, mai ales, extraordinara proporţie care există în cincisprezecele care formează o echipă.

În RUGBY oricine îşi găseşte locul indiferent că este scund sau înalt, corpulent sau mai puţin. RUGBY-ul este un sport pentru TOȚI!

Andrei Octavian Ioniță, 9 S

RUGBY-UL ÎN VIAȚA MEA

Primul contact cu rugby-ul a fost la vârsta de 9 ani, când un prieten m-a invitat la un antrenament, la rugby. A fost memorabil! Când am ajuns acasă, le-am spus părinților că vreau să îmi fac o carieră în rugby.

EMOȚII? Mereu am avut emoții la începutul unui meci, dar în timpul jocului toate emoțiile dispar și mă concentrez pe ceea ce am de făcut în teren pentru a-mi ajuta echipa să câștige.

Rugby-ul este o continuă renunțare la EGO. Faptul că nu poți înainta decât pasând înapoi, este una dintre cele mai importante lecții ale sportului, amintindu-ne că nu poți avansa decât cu ajutorul celui care vine din urmă.

Rugbistul este un caracter medieval, protejat nu de coif și zale, ci de piele și oasele frunții, călare pe armăsarul roib al voinței.

Ionuț Virag, 9S

La vârsta de 10 ani m-am hotărât să practic un sport, iar familia mea mi-a recomandat rugby-ul pentru a mă dezvolta armonios. Acest sport dezvoltă frumos fizicul, dar și caracterul. În anul 2012 am fost selecționat pentru un turneu internațional care a avut loc în Italia, orașul Viterbo. Rezultatele la acest turneu au fost foarte bune. Am ieșit pe locul I. La momentul actual, ne clasăm pe locul 2 în returul campionatului Under 16 Muntenia. Sperăm să intrăm în turneul final și să obținem rezultate cât mai bune.

Octavian Dumitru, 9S

LECTIE DE CURAJ

Gheorghe Teodor este colegul meu de echipă care, prin puterea exemplului, îmi oferă de fiecare dată curaj și încredere că totul devine posibil atunci când îți dorești.

Are o singură mână, dar acest lucru nu-l împiedică să-și urmeze pasiunile. Visul lui e să participe la mondiale cu România.

Mi-a mărturisit cum a ajuns să joace rugby: a venit la un antrenament să-și vadă un prieten, a fost impresionat de acest joc și a decis să dea teste pentru a intra și el în echipă. Muncește de două ori mai mult decât ceilalți, dar visul de a reprezenta România la mondiale îl motivează.

Reiner Nedelcu, 9 S

ATLETISM

Atletismul pentru mine nu mai este doar un sport, ci un mod de viață.

Cristian Manolache, 9S

SCRIMĂ

Sportul, pentru mine, reprezintă un mod de viață, pasiune și performanță.

Sportul pe care-l practic este SCRIMA. Cel mai bun rezultat pe care l-am avut a fost locul 1 la concursul "Speranțe".

Scrima se axează mai mult pe individualitate, în luptă ești doar tu și adversarul. Acest sport dezvoltă oamenii care îl practică simțul atenției și ambiția.

Ștefan Bocra, 9S

CALCULATORUL

În viața noastră de zi cu zi, calculatoarele sunt ceva obișnuit, ba chiar indispensabil în unele cazuri. Se poate spune, pe drept cuvânt, că trăim într-o societate informatizată.

În zilele noastre, întâlnim calculatoare peste tot, de la băcanul din colț, care-și ține evidențele cu ajutorul unui PC și până la ghișeul la care plătim telefonul. Peste tot sunt calculatoare, legate eventual între ele în ceea ce numim rețea de calculatoare.

Calculatorul a devenit pentru mine o pasiune. Lumea virtuală te absoarbe pe nesimțite. De regulă, culeg informații din toate domeniile de care sunt interesat, descopăr multe lucruri noi, comunic cu prietenii aflați la distanțe foarte mari.

Sunt conștient de riscurile lumii virtuale și, permanent, încerc să rămân în echilibru. De fapt, calculatorul nu este altceva decât o simplă mașinărie în spatele căreia se află OMUL.

Andrei Duță, 9F

Counter-Strike

Counter-Strike: Global Offensive este un shooter tactic care se poate juca singleplayer sau cu prietenii. Are un arsenal ce include peste 45 de arme, numeroase hărți (Cache, Inferno, Cobblestone), noi moduri de joc (Deathmatch, Casual), o grafică mai avansată și peste 165 de realizări ce pot fi obținute.

Distrându-te cu mulți jucători din toată lumea, ai șansa de a cunoaște oameni noi, asemenea ție, de a te împrieteni cu ei și de a-ți extinde orizontul.

Este nevoie de o doză mare de concentrare și atenție, reflexe și capacitatea de a colabora, de a te organiza și de a lua decizii rapide.

Modul cel mai jucat este cel competitiv care îți permite, în baza victoriilor, să fii clasificat într-o divizie. Diviziile, începând cu cea mai mică, sunt în felul următor: Silver I, Silver II, Silver III, Silver Elite Master, Gold Nova I, Gold Nova II, Gold Nova III, Gold Nova Master, Master Guardian I, Master Guardian II, Master Guardian Elite, Distinguished Master Guardian, Legendary Eagle, Legendary

Eagle Master, Supreme Master First Class, iar cea mai mare divizie este The Global Elite.

Acest mod se bazează pe două echipe (Terrorist și Counter-Terrorist) a câte 5 jucători. Prima echipă care atinge scorul de 16 runde câștigă meciul. Încă o parte interesantă la acest joc, este aceea că poți avea diferite skin-uri pe fiecare armă.

La competițiile organizate în diferite țări, echipele participante au șansa de a câștiga multe premii.

Recomand CS: GO pentru că este o experiență extraordinară, care îți permite să joci cu prietenii foarte ușor prin intermediul unui lobby unde-ți poți crea propria echipă cu care să lupți în turnee.

Eliza Surugiu, 9F

Minecraft

MINECRAFT este jocul meu preferat, deoarece este un joc Arcade în care poți juca singur sau cu prietenii. Este un joc de tipul "lume deschisă", fără niveluri sau misiuni ce trebuie finalizate, oferind jucătorilor o mare libertate. Totuși, jocul dispune de achievements care plasează jucătorul pe o suprafață dintr-o lume generată automat și infinită virtual în care jucătorii pot să se deplaseze și care poate conține câmpii, munți, păduri, peșteri și diverse formațiuni hidrografice. Minecraft mai conține două dimensiuni alternative în afară de lumea principală: Lumea de Jos, theNether, și Sfârșitul, The End.

Dacă vreți să faceți jocul să fie mai frumos puteți încerca o mare varietate de texturi și moduri pentru a face jocul mai interesant și cu mai multe provocări.

Mihăiță Verisan, 9 F

GRAFFITI

Pentru unii, GRAFFITI înseamnă vandalism, iar pentru alții, artă urbană. Graffiti-ul este, de fapt, o combinație între cele două, un mod de manifestare care, de multe ori, ia forma artei.

Graffiti-ul nu este doar un simplu text, ci un desen care trebuie să fie cât mai complicat și mai diferit de altele pentru a atrage atenția.

Graffiti-ul poate ilustra revolta sau poate transmite un mesaj de motivare, este un mod de a te relaxa și de a-ți pune în practică creativitatea, folosindu-te de culorile numeroase.

Graffiti-ul este în strânsă legătură cu strada și, în mod firesc, s-au stabilit și reguli nescrise. S-au format crew-uri (clanuri) și s-au pus etichete. Spre exemplu, pentru a putea scrie pe metrouri, în București, trebuie să le ceri permisiunea grafferilor care au reușit să cucerească acel teritoriu. Nu ai dreptul să desenezi peste desenele altora, decât dacă ai permisiunea, altfel se interpretează ca fiind lipsă de respect față de autorul desenului și asta poate duce la altercații. Nu contează că desenul e făcut de un copil sau un graffer cu ani de experiență în spate. Gestul este același.

Am început să fac graffiti deoarece ador să văd culori în loc de tonurile gri și monotone ale Bucureștiului. Îmi place să văd cum trenurile și metrourele prind viață când vopseaua le acoperă rugina și culoarea ștearsă. Graffiti-ul nu este pentru oricine. Trebuie să muncești pentru a putea fi recunoscut și apreciat.

Sper ca după acest articol să vedeți altfel graffiti-ul și să îi înțelegeți ceva mai mult pe cei care vă colorează blocurile.

Poza 1: OKSEN (Artistul)

Poza 2: WESO și TASER

Poza 3: AEUL

Poza 4: RIOTER

Mihnea Chiripuci, 9F

DESEN

Pasiunea mea , desenul

De cand eram mica imi placea sa desenez desene japoneze, numite anime-uri deoarece sunt pasionata de Japonia. Acestea sunt cateva din desenele pe care le-am facut pe calculator..

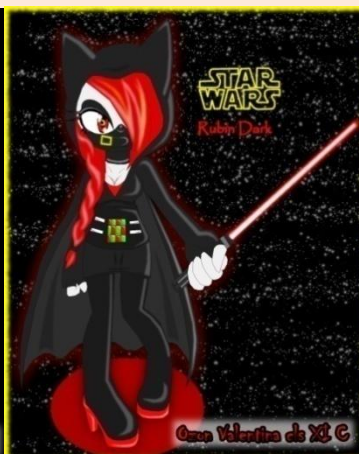
Sper sa va placa :

Ozen Valentina de XI C

Ozen Valentina de XI C

Ozen Valentina de XI C

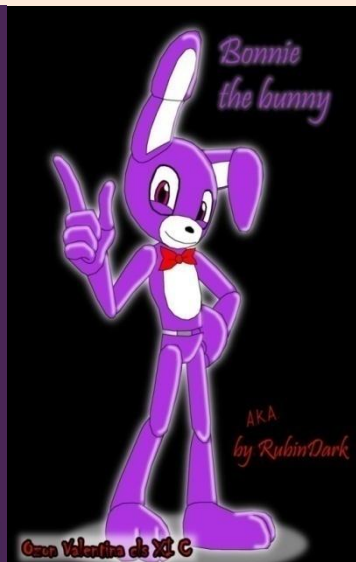
Ozen Valentina de XI C

Ozen Valentina de XI C

Ozen Valentina de XI C

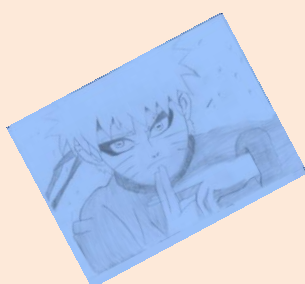
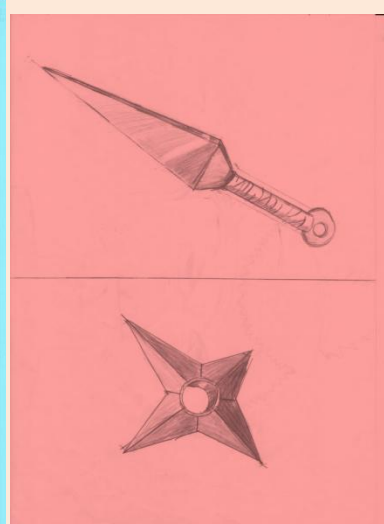
DESEN

Adrian Cană, 9 S

Desen anime

Dragoş Daniel Soare, 11 C

DESIGN VESTIMENTAR

Georgiana Stoicu, 9F

DANS

Dansul este cea mai elevată, cea mai emoționantă, cea mai frumoasă dintre arte, pentru că nu este doar o translatare sau o abstractizare a vieții, este chiar Viața.

Am stat și m-am gândit cu ce să încep. E mai greu la început, până așterni primele două-trei cuvinte, apoi ideile încep să curgă.

De ce aleg dansul iar și iar? Pentru că îmi place muzica, iubesc să mămișc în pași de dans, ador să dau și mai multă culoare melodiilor prin diverse scheme. Vreau să pot transmite cu ajutorul dansului mai mult decât aș putea prin muzica și versurile unei melodii și vreau să învăț mai mult, să improvizez și mai mult, doar pentru că dansul îți oferă senzații unice.

La vârsta de 6 ani, m-am dus prima dată la cursurile de dans. Fusesem selectată la grădiniță și așa am început să îmi dezvolt pasiunea pentru dans. După aproximativ un an, făceam deja parte dintr-o trupă, aceasta numindu-se Shake Bizar. Coregrafa, ea fiind cea care m-a învățat primii pași de dans și primele piruete, era mereu cu sufletul la gură, ori de câte ori dădeam un spectacol. Aceasta ne alegea cu grijă dansurile, deoarece eram doar niște copii. Cu timpul, atracția mea față de dans devenea din ce în ce mai mare. În fiecare zi, după ce plecam de la grădiniță, mă duceam la antrenamente. Recunosc că îmi era greu, dar nu conta.

Primul meu spectacol a fost dat la Poliția Capitalei, unde am obținut prima medalie și primul premiu. Începusem să strâng deja cupe și medalii de la diferite concursuri. Asta mă motiva și mai mult.

În prezent, cu toate că nu mai fac parte din nicio trupă, frecventez sălile de dans și îmi place să fac asta în timpul liber, pentru a mă destinde.

Denisa Rădoi, 9F

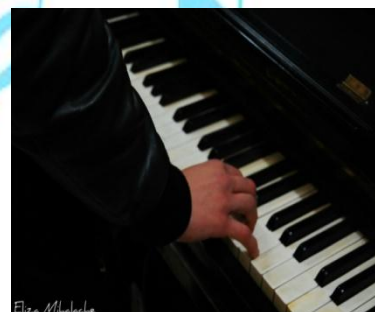

MUZICA

Ne naștem pe ritmuri de bucurie, trăim viața prin diferite melodii, iar la final ne stingem pe acorduri triste.

Muzica face parte din noi și din viața noastră, exprimă ceea ce simțim și ce caracter avem.

Pentru mine, muzica este totul. Mă liniștește, mă înveselește, mă însoțește pretutindeni dându-mi optimism și încredere. **Agnes Busuioc, 9F**

Influența muzicii asupra oamenilor

"Iubirea este cea mai frumoasă muzică din partitura vieții. Fără ea ai fi un etern afon în corul imens al omenirii." - Roque Schneider.

Muzica pentru unii oameni înseamnă totul, iar pentru alții nu înseamnă nimic. Aceasta are nenumărate ramuri, mai mult sau mai puțin înțelese de indivizi. Mesajul fiecărei melodii în parte este altul, el reprezintă în mare parte trăirile, gândurile și sentimentele compozitorului. Fiecare om se regăsește în povestea unei melodii, într-o strofă sau într-un vers.

În decursul anilor, muzica a evoluat în timp real cu oamenii și au luat naștere multe genuri de muzică: populară, folk, rock (cu toate ramurile sale), hip-hop, house, jazz, instrumentală, dance, electronică, indie (cu toate ramurile acesteia), religioasă, ușoară, pop, rap, reggae, underground, dubstep, punk, trap și altele.

Muzica rap și hip-hop. Muzica underground

"Hrană pentru suflet flămând, dar vezi tu, muzica asta nu-i pentru omul de rând. Începe c-un gând care-i scris pe un rând și rimând cu cel ce urmează se transformă în curând în muzică" - Nwanda

Cele două genuri de muzică se îmbină perfect, având aproape același stil și mesaje asemănătoare. Acestea definesc oarecum arta muzicală urbană pe care mulți dintre cei cu multe primăveri în spate o contestă. Mesajul melodiilor rap și hip-hop vine de cele mai multe ori din trăiri personale legate de dragoste, viața

cotidiană,familia,viața socială și toate măcinările interioare ale compozitorilor. Este cea mai sinceră muzică provenită din cele mai sincere sentimente omenești.

Muzica dubstep și trap

Muzica trap este o nouă direcție muzicală,care combină în sine beat-ul de bază trap cu muzica electronică și hip-hop și mult timp s-a dezvoltat doar în partea sudică a SUA. În țara noastră,ca producător de muzică trap este Luca,zis și Lu-K Beats cu Șatra B.E.N.Z (Killa Fonic,Super ED,Keed și Nosfe).

Muzica dubstep este un gen de muzică electronică în care sunetul obișnuit este caracterizat prin linii de bas foarte intense, repetate, cu schimbări rapide de timpi și își are originea în muzica rock din sudul Londrei,Anglia. La început, muzica dubstep a fost doar ceva experimental,însă acum este ascultată și trăită de nenumărate persoane.

Muzica reggae.

"Muzica mea luptă împotriva sistemului care învață oamenii să trăiască și să moară." - Bob Marley

Reggae este un gen muzical dezvoltat prima dată în Jamaica spre sfârșitul anilor 1960. Tematica versurilor este foarte diversă,incluzând: iubirea,credința,relațiile între oameni,sărăcia,nedreptatea,familia și alte probleme sociale din viața de zi cu zi. Artiști reprezentanți ai muzicii reggae sunt: Bob Marley,Patrice,Manu Chao,Damian Marley,El Negro,Ayo,Alborosie și mulți alții.

Influențe.

S-a observat că există o conexiune între muzica pe care o ascultă oamenii,starea de spirit pe care le-o provoacă aceasta,comportamentul față de cei din jur și, de cele mai multe ori, stilul vestimentar. Sunt multe exemple de acest gen precum un rocker pe care nu îl vom vedea prea des îmbrăcat colorat,ci de cele mai multe ori îl vom vedea îmbrăcat în negru sau culori reci.

Sfat pentru cititori!

Nu judecați oamenii pentru ceea ce ascultă sau ceea ce par a fi, de multe ori, aspectele exterioare sunt înșelătoare.

IUBIȚI MUZICA, ORICE GEN DE MUZICĂ!

Bianca Burcea, 9 F

Prof. coord. Mădălina Bondoc

CULTURA HIP HOP

Hip hop-ula început în cartierul Bronx din New York, printre populația neagră și latină, la începutul anilor 1970, și de atunci s-a răspândit pe tot globul. Cele patru elemente principale ale culturii hip hop sunt MC-ing (rap), DJ-ing, graffiti și breakdance. Unii consideră beatboxing-ul ca al cincilea element. Muzica Hip-Hop este expresia creativității în mediul urban prin care tinerii doresc să se facă auziți. Sunt folosite mijloace de exprimare artistică specifice unui mediu evident în conflict cu arta tradițională.

În timp, acest stil de exprimare artistică a fost intens promovat de mass-media, iar expunerea oferită în zilele noastre este un bun indicator asupra numărului mare de oameni din întreaga lume care practică hip-hop-ul, devenit un stil de viață ce stă la baza unei culturi.

Cel mai vizibil rol din cultura hip-hop de azi este cel al MC-ului (Master of Ceremony), care întreține publicul prin rap. Rap-ul s-a dezvoltat puternic de la introducerea sa în cultura hip-hop.

Muzica rap, componenta de bază a culturii hip-hop, s-a dezvoltat din muzica jamaicană specifică unei părți a locuitorilor Bronxului. Ceea ce la început nu era decât o joacă, recitățile MC-urilor pe anumite beat-uri, base-line-uri, s-a transformat treptat într-un stil de muzică.

În acest gen de muzică, nu sunt doar cuvinte aruncate pe un instrumental sau vorbe-n vânt, sunt sentimente și trăiri ale persoanei respective, cel puțin în cazul meu. Acest gen de muzică nu este pentru toți, dar este singurul care are un mesaj puternic. Puțini ascultă hip-hop, deși merită promovat pentru că acest gen de muzică poate schimba mentalități :).

Florin Paraschiv, 9F

CĂLĂTORIA

Plimbare prin Cartierul Latin din Paris

Deși a pierdut din amploarea vieții studentești în ultimele decenii, cartierul a rămas neschimbat în esența sa. Partea de nord-vest a fost practic invadată de turiști, însă, dacă faci o mică plimbare în acest cartier plin de viață, ecourile clopotului din capela Universității Sorbona, dar și statuia filozofului din secolul al XIX-lea, Auguste Comte, aflată în Place de la Sorbone, îți vor aminti că acest loc este unul al culturii.

Te sfătuiesc să pornești turul cu o vizită la Muzeul Monezilor, care se află în Hotel de la Monnaie, în locul fostei monetării, și unde poți admira o impresionantă colecție ce urmărește istoria monedelor începând cu secolul III î.Hr.

Continuă pe malul Senei până ajungi la Institute de France, de unde poți admira magnificul Luvru, aflat pe malul opus al râului. Aici se află cea mai mare instituție culturală din Franța, ocupându-se cu supravegherea a peste 1000 de muzee, galerii și castele de pe întregul teritoriu al Franței.

Mergi pe Quai Malaquais și faci stânga la intersecția cu Rue Bonaparte. După ce treci de École Nationale Supérieure de Beaux-Arts (Școala Națională de Arte Frumoase), aflată pe partea dreaptă, vei ajunge la Biserica Sf. Germain des Prés. În curtea acestei mici biserici, se află sculptura lui Picasso „L'Homage à Apollinaire”.

Ia-o la stânga pe Rue de Furstemberg și mergi până ajungi în Place de Furstemberg unde, într-un colț, se află Muzeul Național Eugène Delacroix, organizat în ultima reședință a celui mai cunoscut artist romantic.

Apoi dreapta pe Rue Jacob și iar la dreapta pe Rue de Seine. Mergi până ajungi la Palatul Luxembourg, care este și sediul Senatului, și ia-o la stânga pe Rue de Vaugirard. Ocolește Senatul prin partea de est și admiră frumusețea Palatului și Grădinilor Luxembourg. Acest magnific palat a fost construit în secolul al XVII-lea, la cererea Mariei de Medici. Tot aici se află și un muzeu foarte interesant, Muzeul Luxembourg, unde poți admira o impresionantă colecție de picturi și sculpturi din secolul al XIX-lea.

Urcă pe Rue Soufflot până ajungi la Biserica Pantheon, proiectată de arhitectul Jacques Germain Soufflot, delegat de regele Ludovic al XV-lea care, bolnav fiind, a jurat că va construi o biserică dacă se va vindeca. Transformată într-un mausoleu după terminarea Revoluției Franceze, biserica este locul de veci al multor personalități printre care se află Voltaire, Rousseau, Soufflot, Victor Hugo, Émile Zola, Alexandre Dumas tatăl și Marie Curie.

Virează la dreapta pe Rue Cujas și apoi la stânga și urcă o pantă abruptă pe Rue de la Montagne-Sainte-Geneviève pentru a ajunge la Biserica St-Étienne du Mont, unde se află înmormântată Sfânta Geneviève, sfânta protectoare a Parisului, care l-a convertit pe regele Clovis la creștinism în secolul al V-lea și care a salvat Parisul, într-un mod miraculos, de la atacurile hunilor lui Attila.

Coboară pe Rue de la Montagne-Sainte-Geneviève și fă dreapta pe Rue des Ecoles. Mergi până vei vedea pe partea stângă Universitatea Sorbona, cea mai renumită universitate a Parisului, și fă dreapta pe Rue de Cluny. Traversează o mică piațetă și vei ajunge la Muzeul Cluny, găzduit în minunata clădire gotică, Hôtel de Cluny, unde poți admira o frumoasă colecție de artă și artefacte medievale, cea mai impresionantă piesă fiind seria de șase tapiserii din secolul al XVI-lea numită „Doamna și unicornii”. Continuă pe Rue de Sommerard și ia-o la dreapta pe Rue Saint Jaques. Termină turul cu Biserica Sfântul Julien le Pauvre, una dintre cele mai vechi biserici din Paris.

Călătorie plăcută!

Muzeul d'Orsay din Paris

În anii 1600, întreaga zonă era o mare grădină care aparținea reginei Margareta de Valois, soția lui Henric al IV-lea al Franței. Când regina a murit, întregul teren a fost vândut pe loturi și a fost cumpărat de către aristocrații vremii. Aceștia au construit pensiuni și hoteluri, oferind zonei un aer de eleganță și prestigiu.

În secolul al XIX-lea, locul muzeului actual era ocupat de barăcile cavaleriei și de Palatul Orsay. În perioada Comunei franceze, întregul cartier a fost ars, iar zidurile carbonizate ale palatului au rămas în picioare până în 1900, aproape de perioada începerii Expoziției Universale de la Paris. A fost dat atunci în folosință către Compania de Căi Ferate Orleans. Planul era construirea unei noi stații de tren, poziționată mai bine decât cea mai mare stație a perioadei, gara Austerlitz. Planul a fost înmănat arhitecților Lucien Magne, Emile Benard și Victor Laloux, ultimul dintre ei fiind cel care se va ocupa ulterior și de restaurarea orașului Paris. Proiectul era ambițios: să integreze o structură rece, metalică, într-un cartier drăguț precum era cel din vecinătatea Luvrului. Construcția se încheie după doi ani și pe 14 iulie 1900 are loc inaugurarea elegantului Orsay.

A fost gară de tren până în 1939, când clădirea gării a fost considerată prea mică și impracticabilă. Clădirea abandonată a fost scena unor filme precum „Procesul” lui Orson Welles și a reprezentat refugiul companiei de teatru „Renaud-Berrault”.

Directoratul general al muzeelor franceze inițial, apoi și cel al colecțiilor de artă, și-au căutat un sediu și au găsit ca refugiu fosta gară abandonată, în planuri de a fi transformată într-un mare hotel. În 1973 președintele Valery Giscard d'Estaing autorizează crearea noului muzeu, inaugurat de către Francois Mitterand, pe 1 decembrie 1986.

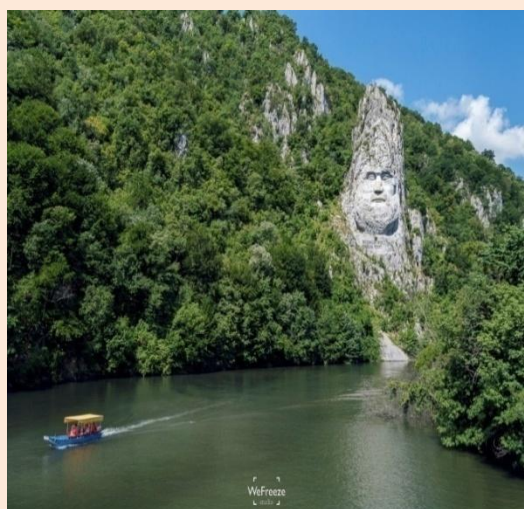

Ana-Maria Florescu, 12 E

Prof. coord. Periețeanu Doinița Steluța

Vacanța mea

Am început să explorăm România, eu împreună cu familia mea, și am vizitat foarte multe locuri uimitoare, pe care le poți vedea în prezentarea mea, unde vei descoperi: Cazanele Dunării, chipul lui Decebal, peștera cu cristale din mina Farcu, Transalpina, Mănăstirea Mraconia și Cascada Bigăr. Sunt unele dintre cele mai frumoase locuri întâlnite de mine, îmi place să fac excursii cu familia mea pentru că mă recreez, mă liniștesc și îmi dau o stare de bucurie. Mai jos vă voi prezenta câteva informații și fotografii despre/din locurile vizitate de mine.

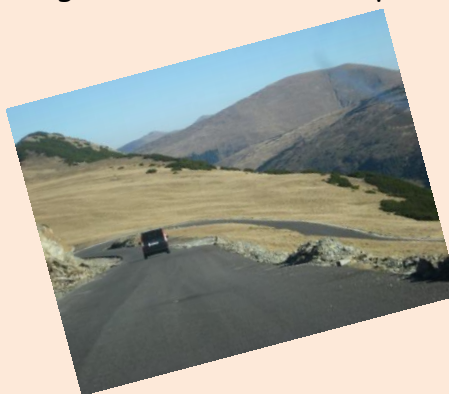

Prin **Cazanele Dunării** se înțelege porțiunea de defileu cuprinsă între gurile de vărsare a râurilor Plavisevița și Ogradena, fiind formate din două porțiuni distincte: Cazanele Mari și Cazanele Mici, despărțite între ele printr-un golf semicircular, bazinetul Dubova.

Chipul regelui dac Decebal este un basorelief înalt de 55 m, aflat pe malul stâncos al Dunării, între localitățile Eșelnițași Dubova, în apropiere de orașul Orșova, România. Basorelieful îl reprezintă pe Decebal, ultimul

rege al Daciei, sculptat într-o stâncă.

Transalpina este drumul rutier la cea mai mare înălțime din România și din întregul lanț al Munților Carpați, atingând altitudinea maximă (2145 m) în Pasul Urdele. Transalpina traversează Munții Parâng de la N la S fiind paralel cu Valea Oltului și Valea Jiului.

Mănăstirea Mraconia se află în comuna Duhova din județul Mehedinți, la o distanță de 15 kilometri vest față de orașul Orșova. Mai concret, aceasta se află pe malul stâng al Dunării, care formează, în acel loc, cel mai frumos defileu de pe tot întinsul ei, defileu întins între Orșova și Moldova Nouă.

Cascada Bigăr este situată în județul Caraș-Severin, în pădurile din Munții Aninei și este formată dintr-un izvor de apă subterană, iar unicitatea cascadei constă în forma acesteia și în felul în care curge apa. Este vorba despre un tuf calcaros, de aproximativ 7-8 metri înălțime, acoperit integral de mușchi.

Denisa Drăgan, 11 C
Prof. coord. Mădălina Bondoc

Coreea de Sud

Acum câțiva ani, am văzut un film coreean și de atunci am devenit foarte interesată de această cultură. Prin urmare, am căutat să învăț câte ceva despre oamenii de acolo, iar azi aș vrea să împărtășesc cu voi aceste lucruri.

Coreea de Sud e o țară din Asia de Est, care ocupă partea sudică a Peninsulei Coreene și este foarte cunoscută mai ales pentru crearea mărcii SAMSUNG, fondată în anul 1938 de către Lee Byung-chul. Compania este în prezent numărul 1 mondial în producția de memorii, monitoare și telefoane.

Coreea de Sud mai este cunoscută și pentru genul muzical numit K-pop caracterizat de mai multe stiluri muzicale - pop, muzică electronică, hip hop, rock, R&B. În ultimii ani a evoluat într-o mică subcultură între adolescenții și adulții tineri din Asia de Sud-Est și Centrală, dar să nu uităm de alte continente cum ar fi America de Nord, America de Sud și Europa. Unul dintre cei mai cunoscuți artiști din industria K-pop este PSY, care a dat lovitura pe plan mondial cu melodia GANGNAM STYLE, care are cele mai multe vizualizări pe YouTube în momentul de față: 2.555.430.432 vizualizări, dar numărul continuă să crească. PSY nu este singurul artist cunoscut, sunt multe alte trupe care au cunoscut succesul, cum ar fi Big Bang, Exo, Infinite și trupele de fete 2NE1, Girls' Generation și 4Minute. Una dintre membrele 4Minute este Hyuna și ea poate fi văzută în videoclipul GANGNAM STYLE.

Când vorbim despre Coreea de Sud, nu putem uita de filme și drame. Dramele coreene au fost difuzate și de televiziuni românești. Primul serial de televiziune pe care l-am văzut difuzat la televiziuni românești a fost *Bel Ami*, iar personajele principale au fost jucate de artista IU și de actorul Jang Keun-suk.

Coreea de Sud este o țară bine dezvoltată în toate domeniile. Capitala țării, de peste 600 de ani, este Seul, cel mai mare oraș al țării, situat în nord-vestul țării, sub linia de demarcație, pe râul Han.

Majoritatea coreenilor au nume de familie ce pornesc de la un set restrâns: Kim (cam 21% dintre coreeni), Yi (sau Lee sau Rhee, 14%), Park (sau Pak 8%), Choi, Jeonh, Jang, Han sau Lim. Femeile coreene nu iau numele soțului după căsătorie, dar copiii vor avea numele tatălui lor. Coreenii pun mare preț pe căsătorie, considerând-o cea mai mare schimbare din viața unui om. Divorțul este o rușine, atât pentru cuplu, cât și pentru familiile acestora. Cu toate acestea, rata divorțului este în creștere în ultimii ani.

În ceea ce privește bunele maniere, dacă te afli la masă cu o persoană mai în vârstă este politicos să aștepti ca persoana mai vârstnică să se servească primul și să înceapă să mănânce și nu este frumos să refuzi invitația la masă adresată de către un vârstnic.

Ar mai fi multe de spus, dar vă las să descoperiți și singuri.

Ana-Maria Ilinca Dobroiu, 10C

Brașov

Brașov este locul preferat în care mă refugiez în fiecare vacanță. Acest oraș are o bogăție amețitoare dată nu doar de varietatea peisajelor, de obiectivele turistice, ci și de blândețea și calmul locuitorilor.

Poate nu suntem la Paris sau la Roma, dar și în țara noastră avem multe locuri frumoase care merită văzute. Întreg județul Brașov este încărcat de istorie: Castelul Bran, Cetatea Râșnov, Peștera Dâmbovicioara, Biserica Neagră, Piața Sfatului din orașul Brașov și multe alte locuri. La Hărman, Prejmer, Ghimbav, Sânpetru, Codlea, Cristian, Felmer, Viscri, Rotbav, Roades, precum și în alte sate din Țara Bârsei dăinuie și astăzi, bine conservate, biserici fortificate din secolele XIII-XV, cele mai multe fiind monumente ale arhitecturii romanice și gotice timpurii.

Andreea Enciulescu, 9 F

FOTOGRAFIE

Eliza Mihalache, 11C

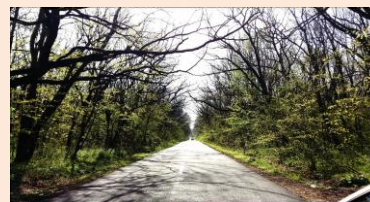
Crâmpenie din natură

- ☛ "Toate procesele din natură au succes. Natura nu cunoaște eșecul."
(Raymond Holliwell)

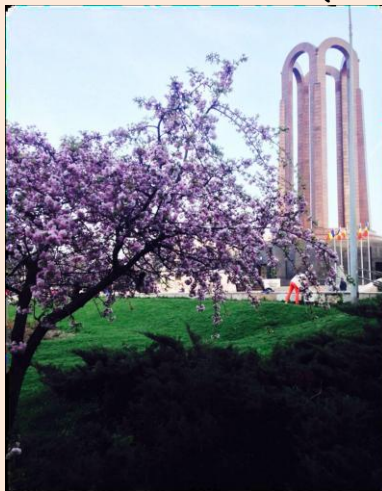
Grădina Botanică

- ☛ Toate procesele din biosferă sunt dependente unele de altele. Omenirea este doar o parte mică a biosferei. Însă, pe tot parcursul existenței sale, omul nu s-a adaptat la natură, ci a încercat să o supună, să o facă mai "comodă" pentru el.

Pădurea Luica

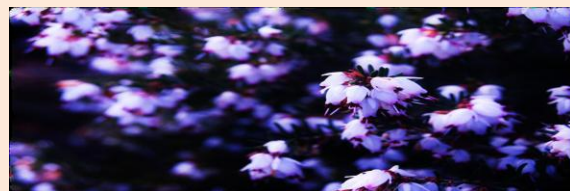
- „De ce să îmi doresc ochi verzi, când natura m-a înzestrat cu ochi căprui, iar ochii mei căprui pot vedea verdele naturii?” (Bob Marley)

- Ca urmare a acțiunii omului, uneori necontrolate, nechibzuite, alteori impuse de necesități, planeta a cunoscut o degradare accentuată. În ultimele secole au dispărut câteva sute de specii de viețuitoare, iar alte 1000 sunt pe cale de dispariție.

- „Natura este singura carte în care fiecare filă păstrează câte un adevăr.”
(Goethe)

- ☛ Natura este un mediu de viață cu care unii dintre noi s-au obișnuit așa de mult că nici nu îi mai dau importanță. Se spune că „Cei care nu simt dragostea pentru natură au stat la lumină de neon toată viața.”

- ☛ Știați că...

Sunt necesari cel puțin 17 copaci pentru a face o tonă de hârtie (în funcție de tipul și de calitatea hârtiei se poate ajunge și până la un număr de 34)?

Lungimea unui elefant este egală, aproximativ, cu lungimea limbii unei balene albastre. De asemenea, limba unei balene este mai grea decât un elefant adult.

Girafa este singurul animal care își poate introduce limba în ureche. Limba unei girafe adulte măsoară peste 50 de centimetri.

Roxana-Georgiana Negoită
Alexandru-Cătălin Smarandache
Harun Ozagdaş
Clasa 10 F
Prof. coord. Mara Manta

CUPRINS

✓ Cronicile adolescentului	pag. 2
➤ Enigma Otiliei de G. Călinescu	pag. 2
➤ Batman vs Superman	pag. 4
✓ Atelier de creație	pag. 5
✓ Timpul mitic românesc	pag.11
➤ Întâlnire spirituală prin cuvânt de învățătură	pag.11
✓ Educația și valorile ei	pag.13
➤ Percepțiile și reprezentările sociale ale profesorului față de elevii săi	pag.13
➤ Cariera mea	pag.15
➤ Profesorul-îndrumător al unei generații	pag.16
➤ V-educația: din "Clasosferă" spre "Vlogosferă"	pag.19
➤ Câteva aspecte ale educației formale în SUA	pag.22
➤ Istoria recentă a României în atenția tinerei generații	pag.28
➤ WORKPOST - Formarea de deprinderi în utilizarea mijloacelor de comunicare poștală în societatea actuală	pag.31
➤ Apariția și evoluția comunicării în marketing	pag.33
✓ Viața prin ochii adolescenților	pag.35
➤ Singurătatea ca metodă de regăsire	pag.35
➤ Interviu cu un erou	pag.37
➤ Diversitatea culturală privită prin ochii tinerilor	pag.41
➤ Profesorul meu model	pag.44
➤ Despre sentimente	pag.42
➤ Gânduri la final de clasă a XII-a	pag.50
✓ Pasiunile noastre	pag.55
➤ Sportul	pag.55
➤ Calculatorul	pag.62
➤ Desen. Graffiti. Grafică. Design vestimentar	pag.65
➤ Dans. Muzică. Hip-hop	pag.71
➤ Călătoria	pag.75
➤ Fotografia. Crâmpoie din natură	pag.83

Profesori coordonatori:

Prof. Mădălina Bondoc
Prof. Gabriela Ilie
Prof. Mara Manta
Prof. Rodica Ionaș

Colaboratori:

Prof. Daniela Drăghici	Prof. Adriana Trifu
Prof. Marcela Marica	Prof. Adrian Marica
Prof. Mirela Lie	Prof. Nina Oltean
Prof. Georgiana Chițu	Prof. Florina Matrosenco
Prof. Cătălin Radu	Prof. Ana-Maria Vasile
Prof. Elena Simion	Prof. Gheorghe Constantin
Prof. Doinița Periețeanu	

Elevi:

Vladimir Cristache, 11A seral	Steliana Diana Cimpoeu, 11D	Mircea Balomirean, 11A seral
Ana-Maria Dobroiu, 10 C	Florin Petcu, 10 C	Gabriela Raluca Chițu, 11C
Ana-Maria Dumitru, 9C	Raluca Ioana Nișulescu, 12 E	Diana Cliveț, 12 D
Denisa Drăgan, 11 C	Cristina Mogoșeanu, 11 C	Eliza Mihalache, 11 C
Valentina Ozon, 11 C	Mihai Brezeanu, 12 B	Mihnea Chiripuci, 9 F
Cristina Bănică, 9 E		Delia Neagu, 9 E
Gabriel Pârâianu, 9 S		Ionuț Virag, 9 S
Razvan Covaci, 9 S		Andrei Ioniță, 9 S
Nedelcu Reiner, 9 S		Octavian Dumitru, 9 S
Ștefan Bocra, 9 S		Andrei Duță, 9 F
Eliza Surugiu, 9 F		Georgiana Stoicu, 9 F
Bianca Burcea, 9 F		Agnes Busuioc, 9 F
Florin Paraschiv, 9 F		Denisa Rădoi, 9 F
Marius Alexandru Șerban, 12 BA		Andrei Răzvan Lică, 9 B

Dir. Octavian Lucian Popa
Dir. adj. Adriana Trifu și Dana Zloteanu